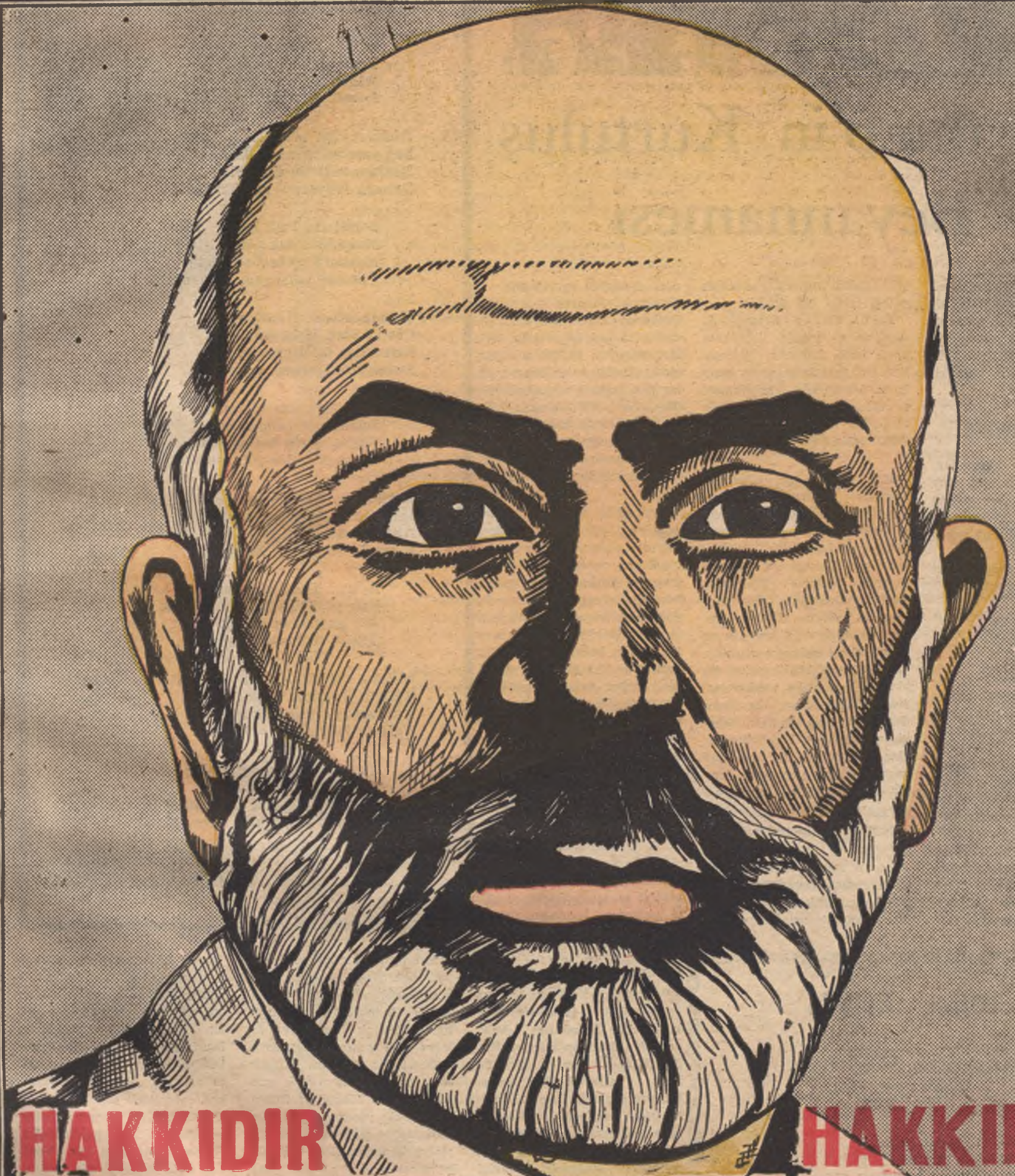

Yeniden • • Millî

MUCADELE

**HAKKIDIR
HÜR YAŞAMIS
BAYRAĞIMIN
HÜRRIYET**

**HAKKIDIR
HAKKA TAPAN
MİLLETİMİN
İSTİKLAL**

29 ARALIK 1970

SAYI: 48

Gaziantep'in Kurtuluş Beyannamesi

25 Aralık 1970 Cuma günü G. Antep'in kurtuluşunun 49. yılı kutlanmıştır. Bu münasebetle bu kahraman şehrin Milliyetçi Kültür Birliği, bir bildiri yayınlamış dır. Bildiriyi takdim ediyoruz:

BÜYÜK TÜRK MİLLETİ

Ey, üç kıtaya hükmeden, şanlı sancak uğruna oluk oluk kan döküp vatanın her sathını bir abide yapan milyonlarca şehidin çileli ve ızdıraph yetim leri

Ey, Şahinler Otağı Gazi şehrin kahraman evlâtları

GAZİ ÇOCUKLARI ŞEHİT TORUNLARI

Milletçe idrak ettiğimiz şu günlerde destanlaşan Antep Müdafaasının üzerinden tam 49 sene geçmiş bulunmaktadır.

Bugün Müslüman Türk'ün ve bütün İslâm âleminin bileğine ebedî kölelik zincirini vurmak üzere gelen Haçlı sürülerinin amansız bir mukavemetle karşılaştığı muhteşem bir gündür.

Bugün, Sevr antlaşmasının peşkeş çektiği vatan topraklarını istila etmek için gelen Fransız sürülerinin İslâmın bayraktarlığını yapan cihangir

milletimizin kahredici sillesini yediği tarihi bir gündür.

Bugün, Fransız - Ermeni - Amerikan ve İngiliz ittifakına karşı Şahin Beylerin, Karayılanların, Salt Onbaşılının imanla ve fedakârlıkla yürüttükleri mukaddes mücadelenin zaferle taçlandığı büyük gündür
AZİZ MİLLET.

Hristiyan Avrupa emperyalizminin kudurgan kuklası Fransızlar 49 yıl önce Antep'te tarihin eşini ender kaydettiği en feci katliamlara giriştiler. Yerli Ermenilerin de yardımıyla binlerce Müslüman Türk'ü işkencelerle şehit edip, camileri yıktılar, Kur'an-ı Kerim'leri yakdılar. Genç kızlara ve gelinlere kudurganca saldırıyorlar. 30 bin kişilik şehre 80 binden fazla gülle yağdırdılar. Antep baştan başa harabeye dönmüştü. Amerikalıların tahrikiyle azgınlaşan Ermeniler sevinç göz yaşları ile tam bir bayram havası yaşıyordu. Ama bir müddet sonra sevinçleri kursaklarında kalacaktı, akibetlerinden haberleri yoktu.

İşte o zaman Antep'i Gazilik ünvanına kavuşturan destan kahramanlar, yıkılan yuvaların, tertemiz namusların, yır

ılan ayyıldızlı bayrakların ve çiğnenen mübarek toprakların intikamını almak için Milli Mücadele'ye and içiyorlardı. Öyle bir mücadele ki, Marn cephesinde Almanları yıldırarak tanklar bile şaşkına dönmüştü. Onbir aylık tarihi boğuşma zaferle bitmiş, kale burcuna beyaz teslim bayrağı değil, şehitlerimizin kanıyla boyanmış ayyıldızlı bayrağımız çekilmişti.

İşte Antep müdafaası echen nem ateşi gibi ateş püsküren toplara, yıldırım yağdıran mitalyözlere ve obüslere karşı; İslâm'ın fedakârlığın ve kahramanlığın savaşıdır. Bu savaşta Şahin'ler, Ahmet'ler, Ayşeler ve Fatmalar bozguncuların alay ettiği, hainlerin saldırdığı gafillerin hissetmediği Allah, din, devlet, vatan ve millet için dövüştüler. Ve bütün idealerimizin sembolü kelime-i Şehadetle can verdiler. Dinim ha kim, vatanım payidar, devletim daim olsun diye hayatlarının baharında şehit oldular.

AZİZ MİLLET

Bugün can düşmanımız Beynelmillet Yahudiiliğın uşağı komünist ve masonlar bu idealle ri camurlara bulamaya yeteni yorlar.

Milli Mücadelenin en kırsık anlarında milletimiz büyük taarruza hazırlanırken Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'ne komünizm tahsiline giden, kafadan Kuvay-ı Milliye destanı yazan ve aslen Polonya Yahudisi olan Nazım Hikmet Verzanski'nin çömezleri sahte bağımsızlık gösterileriyle zaferlerimizi kirlletmeye çalışıyorlar. Atalarımızın can pahasına kazandığı zaferini Moskof istilasına basamak yapmak istiyorlar. Bu hainler Antep kabramanı Karayılan'ın «Molla Mehmet»in ayağının Erzurum'da Moskof kurşunlarıyla yaralandığını unutuyorlar. Şurası iyi bilinsin ki milletimiz sahte bağımsızlık sloganlarının altında yatan gerçeği idrak etmiş, Rusya namına Anti Amerikancılığın da satılmışlığın en büyüğü olduğunu anlamıştır.

Milletimin Yarasını Sarmak İstiyorum, Sarmak

Şehitler yatağı toprak
Tüba dalında bir yaprak
Kanımın renginde bayrak
Olmak istiyorum, olmak!...

Sefâlet macerasını
Hastalığın sarasını
Milletimin yarasını
Sarmak istiyorum, sarmak!...

İsterim yiğit merdini
Sağ yumrukların serdini.
Mazlum milletin derdini
Sormak istiyorum, sormak!...

Şehitlerin kanı için
Mukaddes hak dinim için
Moskof'u gebertmek için
Varmak istiyorum, varmak!...

Yemen, Hicaz, Hindistan'a
Çin elinden Moskova'ya
Kırım'dan tâ Viyana'ya
Dolmak istiyorum, dolmak!...

Yüce dağların başında
İmansızlar çarşısında
Göğüs gerip karşısında
Durmak istiyorum, durmak

Asyâ'da ve Avrupa'da
Düşmanlar karşı koysa da
Anayurt Anadolu'da
Kalmak istiyorum, kalmak!...

Askeri Tuna'ya salmak
Kâh yürüyüp kâh da kalmak
Ata yurtlarını almak
Almak istiyorum, almak!...

Dilerim merdım pekini
Kâfirin koymam tekini
Yurdumda sol'un kökünü
Yolmak istiyorum, yolmak!...

Kirmanî söyler durmadan
Saati zile kurmadan
Düşman göğsüme vurmadan
Vurmak istiyorum, vurmak!...

Alâeddin KIRMAN
Y.Ö.O. Türkoloji Bl. ÇAPA

Millet Evlâdı

Bu yurdun, milletin; pis düşmanım, Suurla tanyandır, Millet Evlâdı. Temizlemek için batıldan yarını, Azimle çalışandır, Millet Evlâdı.

Ey Millet Evlâdı! şu ızdırabı ser, Ona bükülmez kol, sönmez göğsünü ger, Aziz vatanda kalmasın huzursuz yer, Kötülüğü yıkandır, Millet Evlâdı.

Vatan, millet için yanan yüreksin sen, Kötülüğü atacak tek kuvvetsin sen, Yurtta yıkılmaz tek sağlam direksin sen, Ancak Hakk'a tapandır Millet Evlâdı.

Muharrem HOŞGÖR
İmam - Hatip Okulu
BİGA

Antep müdafaasında şehit olan atalarımızın mirasını hainlere boğdurmayacağız. Komünist Mao'nun ve Lenin'in uşaklığını yaparak «Bağımsız Türkiye» gibi sahte sloganlarla mehmeciliğin mirasını istismar eden hainler, bağımsızlık maske altında Türkiye'yi Rusya'nın peyki yapamayacaklardır. Gaziantep'te şahlanan iman Yeniden başlayan Milli Mücadeleyle zafere doğru emin adımlarla yürüyor.

Ey bu emanetleri bize bırakıp ruhları cennete ulaşmış aziz şehitlerimiz, uğrunda şehit olduğunuz ideallerinizi kanımızın son damlasına kadar koruyacağız. Mukaddes emanetinizi canımızdan aziz bilerek muhafaza edeceğiz. Mübarek dinimiz ebediyyen yaşayacak, devletimiz payidar, milletimiz muhteşem tarihine layık olacaktır.

Milli Mücadelemizin ilk bayraktarları,

Dün Fransızın silâhlı saldırısına uğrayan vatan, bugün millet düşmanlarının ve bozguncuların tehdidi altına düşmüştür. Dinimiz alay, devletimiz istihza ediliyor. Ahlakımız yıkılıyor, servetimiz soyuluyor, vatanın bütünlüğü, devletin varlığı ve dinin yüceliği tehlikededir.

Gerçek kurtuluş için, Yeneden Milli Mücadeleyi başlatılın. Vatanın bütünlüğünü parçalamak ve istiklâlimizi satmak isteyen hain ve sahtekâr maskeli bağımsızcılar yüzüne tükürelim.

Zafer Hakkın ve Hakka inanlarındır.

Yaşasın Milli Mücadele
Yaşasın Millet
Kahrolsun millet düşmanları

GAZİANTEP MİLLİYETÇİ
KÜLTÜR BİRLİĞİ

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî **MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI**

YIL: 1 — SAYI: 48

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FİATİ : 150 KURUŞ

MEHMET AKİF'in daveti

Otuzdört sene evvel fani vücudunu toprağa tevdi ettiğimiz, Mehmed Akif'in ölüm yıldönümünde, Akif'in fikirlerini ve mücadelesini özetlemekte ve tekrar tekrar hatırlamakta sayısız faydalar vardır. Akif, emperyalist kültürün karanlığını yaran bir projektör olmuş. Cemiyetimizi yıkmaya devam eden, kuvvetlerle, zamanında mücadele etmiştir.

Her fani gibi hatadan kurtulması imkânsız olan Akif'in, bugün nesillere rehberlik edecek kıymette olan, fikir sisteminin özünü kavrayalım.

Mehmed Akif, kalemini eline aldığı zaman, ruhunu Allah'a teslim ettiği ana kadar kesif bir mücadele içinde bulundu. Yüreğini kavuran millî ızdırıp felâketin nasıl koşulacağını düşünmesine mani olmuyordu. Akif, kurtuluşumuzun, ancak, ilme, İslâma, milliyete ve ahlâka dönmekle doğacağına iman ediyordu. Bu kesin iman adamı, kısa zamanda, imparatorluğumuzu yıkmak ve vatanımızı paylaşmak isteyen düşmanların ve içerdeki ajanlarının gözüne batmakta gecikmedi.

Kimi, «Molla Sırat» diyerek alay ediyor, kimi de kelimelerin belki en iğrenç olan «yobaz» lâfı ile satılmaya kalkıyordu. Bazıları kendi zavallı kanaatleri ve sağdan soldan duydukları üç buçuk bilgiyle içtihadı kalkıyor. Ahkâm kesiyordu. Bazıları dini terk ile, Avrupa katarına yetişmeyi, bazıları dini tahkir ile, Türk milletini yüceltmeyi umuyor. Halk ise, münevverlerinin hiçbir dediğine inanmıyordu.

İşte bu karanlık ortasında gerçek mümin, müsbet ilme vakıf ve büyük edip Mehmed Akif mücadelesine başlıyor.

Mehmed Akif, İslâm'ın müsbet ilme ve ilim zihniyetine yabancı değil, aksine ilmi geliştiren tek din olduğunu biliyordu. Akif'e göre İslâm'ın, cehaletle yan yana gideceğini sanmak hamakat olduğu gibi, Avrupa tekniğini benimseyeceğiz derken tarihimizi, ahlâkımızı, örfümüzü ve şahsiyetimizi inkâr ederek İslâm'ı zamanı dolmuş bir kanun gibi bir tarafa atmak da en büyük cinayetti.

Ne hazindir ki, bugün de bir kısım gerçek cahiller, dine inanmayı ve bağlanmayı değil, dini kendilerine uydurmayı düşünüyorlar.

Şimdi, hem Akif'in, hem de zamanımızın sapıklarına yönelen sesi dinleyelim. Akif, zamanın ve zamanımızın İslâm düşmanı fikirlerini şöyle özetler:

«İçtimaî, edebî hasılı her meselede, Garbı taklit edemezsek, ne desek meyhûde, Bir de din kaydını kaldırmalı, zira, o belâ, Bütün esbab-ı terakkimize engel hâlâ!»

İki asırdan beri Avrupa'nın her şeyini (sadece ilmi hariç) körü körtüne kopye etmeyi marifet zanneden bozguncular zamanımızda olduğu gibi, Akif'in devrinde de vardı. Şimdi vatan bölme faaliyetlerini, ilericilik, sosyalizm, demokrasi ve bağımsızlık adı altında saktayanlar: o günde vardı. Ermeni komünist çetecilerini, alkışlayan kudurganlar, din, inanç, anane ne varsa saldırdı. Tıpkı bugünkü gibi,

Kur'an'a,

«Yırtılır ey kitabı köhne yarın,
Makberî fikr olan sayfaların» diyen,
Kahramanlığı,

«Kahramanlık.. Esası kan vahşet;
Beldeler çiğne, ordular mahvet» diyerek çirkinleştiren,

Allah'a,

«Göçüyorsun da arş-ü fer'sinle

Yok tabiatında bir inilti bile.» diye saldırdığı o kapkara günlerde, yakın bir aydınlık müjdeleyerek, islâmı, vatani ve milliyetli savunuyordu.

«Kimi garbın yalnız fuşuna hasbî simsar,
Kimi, İran malı der köhne alır, hurda satar!
Eski divanlarımız dopdolu oğlanla şarap,

Biradan, fahişeden başka nedir şi'ri şebab?
Serseri, hiçbirinin mesleği yok, meşrebi yok,
Feylesof hepsi, fakat pek çoğunun mektebi

yok.

Şimdi Allah'a söver... Sonra biraz bol para ver,
Hiç utanmaz, Protestanlara zangoçluk eder!»

Bugün kesin olarak biliyoruz ki, millî varlığımızı yıkmaya hareketi, Mason mabetlerinin zangocu olan köksüzler, kozmopolitler ve kızıl komünistlerin iğrenç sanatıdır. Bu sebepten Akif'in sözleri eskimiyor, aksine hergün yenileşiyor.

Akif, her şeyden önce, yaşadığımız hayatın İslâm'a uymadığını söyler. Sadece isimle müslüman olunamayacağını anlayan Akif, torununu terbiye eden bir dede gibi şöyle der:

Kitab-ı, sünneti, icmaı kaldırıp attık,
Havassı maskara yaptık, avâmı aldattık.
Yıkıp şeriatı bambaşka bina kurduk,
Nebiye atf ile binlerce herze uydurduk.

.....
Niçin Kitab-ı İlâhiyeyi payimal ettin?

Niçin şeriatı murdar elinle kirlettin?

Akif, ilerlemenin iki altın anahtarını verir. Hiç bir sahte ilericide Akif'in bu telaşı yoktur. Akif heyecanla haykırıyor:

Bir baksana, gökler uyanık, yer uyanıktır!

Dünya uyanıkken uyumak maskaralıktır!

Eyvah bu zilletlere sensin yine illet...

Ey derd-i cehalet, sana düymekle bu millet

Bir hale getirdin ki ne din kaldı ne namus!

Cehalete en amansız hücumları yaparken, ilerlemenin anahtarını verir. İlerlemenin yolunu gösterir:

Sırr-ı terakkinizi siz,

Başka yerlerde taharriye heveslenmeyiniz.

Onu kendinde bulur yüксеlecek millet,

Çünkü, her noktada taklit ile sökmez

hareket

Alınız ilmini garbın, alınız san'atini,

Veriniz hem de mesainize son süratini.

Millî istiklâlimizin şairi Akif, millî istiklâl; din, namus, ahlâk ve rızkın yegâne teminatı bilir. Ve istiklâlin kıymetini şöyle anlatır. Vatan sevgisinin burcu burcu koktuğu bir şiirinde şöyle der:

Düşmeden pençesinin altına istikbâlin,

Biliniz kadrini hürriyetin, istiklâlin.

Hem vatan gitti mi, yoktur size başka bir vatan,

Çünkü, mirasyedi sail, kovulur her kapıdan!

Mehmed Akif, vatan şairidir. İstiklâl şairidir. Millî ızdırabın ve millî mücadelenin şairidir. İşte Akif'in gösterdiği yol:

Şehamet dini, gayret dini, ancak

Müslümanlıktır.

Hakikî Müslümanlık en büyük kahramanlıktır.

Cebanet, meskenet, dünyada, sığmaz ruh-u

İslâm'a

Eğer çiğnenmemek isteseler seylâb-ı eyyama,
Rücu etsinler, artık Müslümanlar sadr-ı

İslâm'a.

İşte Akif'in ülküsü iman, vatan, millet, ahlâk ve istiklâl.

Ey Akif'in nesli!

Cemiyetimizin içinde yüzdüğü buhrandan kurtuluşu, vatanımızın son haddine çıkan parçalanışı karşısında Akif'lerin başlattığı mücadeleyi bugün yeniden uyandırmak vazifesi sana düşüyor.

Akif, sana, senelerin ötesinden dua gibi sesleniyor:

Denizler ordu, bulutlar donanma yağdırsa

Bu altımızdaki yerden bütün yanardağlar,

Taşıp da kaplasa âfâkı bir kızıl sarsar,

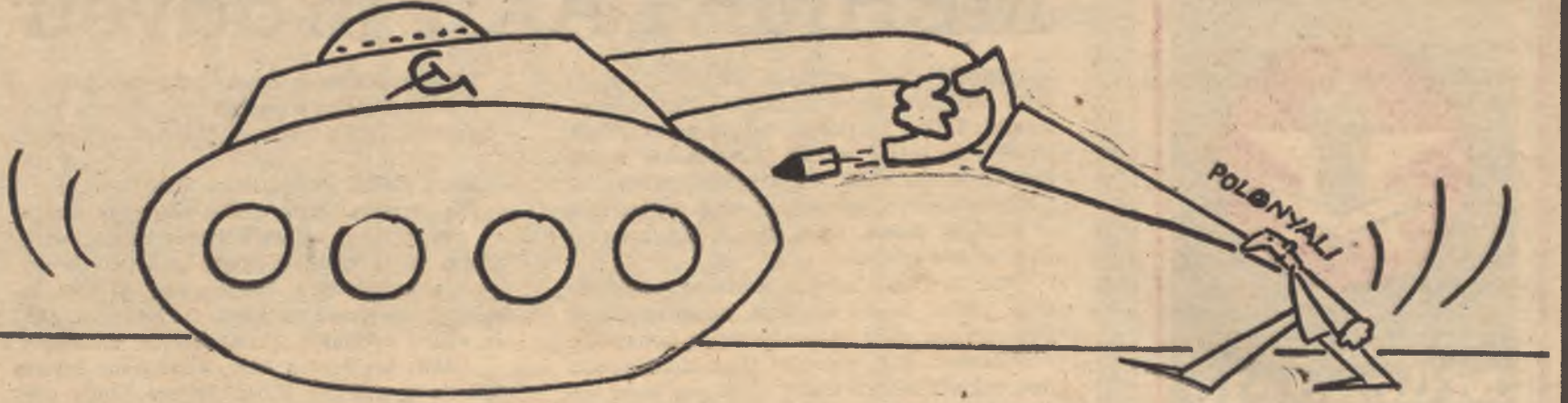
Değil mi cephemizin sinesinde iman bir,

Sevinme bir, acı bir, gaye aynı, vicdan bir,

Değil mi sinede birdir vuran yürek... Yılmaz!

Cihan yıkılsa emin ol, bu cephe sarsılmaz.

Yeniden Millî Mücadele

SİLAHLANMA SOLUN KARAKTERİ İCABIDIR

Son günlerin en aktüel meselelerinden birisi CHP'nin gençlik teşkilatı olan Sosyal Demokrasi Derneklerinin açtığı «Silahları Bırak» kampanyasıdır. Bir seneden beri devam eden silahlı hareketlerin ve vuku bulan ölüm hadiselerinin meydana getirdiği tiksindirici ortamı istismar etmek isteyen bir grup kendi başına gelin-güveyi olmaya, beyanatlar vermeye, basın toplantısı ve anket yapmaya, böylece de barış havarisi olarak görünmeye, gayret etti. Bunların kampanyasına, Yahudi dönmesi bir adamın çıkardığı gazeteyle, yıllarca CHP'nin borazanını öttüren diğer bir ceride hız verdi. CHP'nin bu pamuk eli ihtilâlcileri, paşa babalarından öğrendikleri şekilde, bulanık suda balık avlama yolunu tuttular. Önce gürültüyü kopardılar, sonra da, gürültüyü koparan namevcud şahıslara yüklenmeye başladılar. Meğer bunlar kampanyayı açmışlar ama kendileri dışındaki teşkilâtlar bu kampanyaya katılmamışlar! Bu teşkilâtlar silahlı kavgayı istiyorlarmış! Velhasıl bir hafta gürültü kopardılar, itham ettiler ve gittiler. Halbuki mesele bu kadar basit midir? «Silahları bırakalım» demekle bu iş olup bitiverecek ve Türkiye süt-liman olacaktırmı? Türkiye'de silahlı gruplar kimlerdir, silah kullanma kimin metodudur? Bu gibi sloganlar arkasına sığınan parsa toplayıcıların emelleri nedir? Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu ve onların kampanyasına katılan basın organları politik vasatı kaplayan demagoji çirkefi içinde bocalayarak yukarıdaki meseleleri gizlediler. Hakikatleri milletten sakladılar. Şimdi kendilerine sormaya başlayalım:

TÜRKİYE İÇİN EN BÜYÜK TEHLİKE NEDİR?

Türkiye'de bir asırdan beri hücre faaliyeti gösteren, bugün tahrip ve tahriklerini hızlandıran, siyasi parti olarak teşkilatlanmış, önemli devlet müesseselerine sızan ve doğrudan doğruya Moskova - Pekin ikilisi tarafından yönetilen Komünist hareketi milletimiz için en büyük tehlikeye kabul ediyor musunuz? Arada-sırada sizi de, mitinglerinizde sıkıştıran, yer-yer dayak yediğiniz şu mahut militanlardan, ideolojik bakımdan farkınız nedir? Türkiye ile Rusya'nın jeopolitiği ni göz önüne alarak, Rusya'nın Türkiye'yi istilâ planlarını hesaba katarak düşünürseniz, komünizm milletimiz için en büyük tehlikeyi mi? Komünizmin milletimiz için en büyük tehlike olduğuna inanıyormusunuz?

KOMÜNİZM SİLAHSIZ GERÇEKLEŞEBİLİR Mİ?

«Silahları Bırakalım» diye kampanya açan bu gruplara ikinci olarak bunu soruyoruz: «Komünizmin silahsız mücadele ettiği görülmüş müdür?» Dünyanın hiç bir yerinde silahsız bir komünist harekete rastlanmakta mıdır? Bu gerçek ortada olduğuna göre «silahları bırakalım» kampanyanız yürür mü? Siz de bunu pekâla bildiğiniz halde «silahları bırakalım» nameleri ne de-

mektir? Kimi aldatıyorsunuz? Masum bir kuzu postuna bürünüp arkada çevirdiğiniz dolapları kimden gizleyeceksiniz?

KOMÜNİSTLERLE İŞBİRLİĞİNİZ UNUTULMAMIŞTIR

Daha dün kadar komünistlerle işbirliği halinde çalışan sizler, bir-iki defa dayak yedikten sonra mı aleyhlerine döndünüz? Türkiye'deki komünist hareket, sizin paşa babanızın yüksek (!) lütuf (!) larıyla filizlenip, gelişmedi mi? Sizin fikri yapınızın gübreliğinde komünim boy verip çıkmadı mı? Bugün çıkıp şu veya bu komünist teşkilâtın silahı bırakmayacağını söylüyorsunuz. Daha dün, büyük köpeklerin arkasında kuyruk sallayıp dolaşan, sıkışınca kuyruğunu kısıp kaçan finolar gibi komünistlerin arkasında dolaşan siz değildiniz mi? Yanda fotokopisini verdiğimiz bildiri, komünistlerle flört ettiğinizi açıklamıyor mu? Bugün çıktınız, sulhçu geçinmeye başladınız

İDEOLOJİK BAKIMDAN

KOMÜNİSTLERDEN FARKINIZ VAR MI?

Şimdiye kadar doktrinimiz şudur, getireceğimiz sistem şu şekildedir, diye bir şey söylemiş olmanıza, «ortanın solu» gibi ne olduğunu Ecevit'in anlayamadığı bir sloganla meseleleri geçiştirmenize, bağlı bulunduğunuz altı prensibin muhlaklığına rağmen, yavaş yavaş keliniz görünmeye başlamıştır. Komünizm boş beyinlerinizle şekillendiriyor artık. Devrim falan derken, devrimin ideolojik karakteri belirtmeye başlamıştır. Ecevit'in konuşmaları günden güne artan bir dozajla Marxizm'i işlemektedir. Devrim, «Alt Yapı Devrimi» olmuş, oda «Demokratik Devrim» oluvermiştir.

Sonra da bu Alt yapı Devriminin gerçekleşme yollarını aramaya başladınız. Arahızda, ihti-

lâl taraflısı komünistlerle ihtilâf çıktı. Başladığınız metod tartışmasına. Nihayet yahudi Rockefeller bursu ile Amerikada Harvarbun Üniversitesinde tahsil gören teorisyeniniz ve stratejiniz Bülent Ecevit şöyle konuştu: «Castronun önünde kilitli kapılar vardı. Che Guevara'nın önünde kilitli kapılar vardı. Ho Şi Minh'in önünde kilitli kapılar vardı. Mao Çe Tung'un önünde kilitli kapılar vardı. Anahtarları «Devrimci» lerin elinde olmayan o kapıları açabilmek için yüklenmek gerekirdi.

«Bizde ise, kapılar kilitli değildir Tokmağı nı çevirince açılabilir. Böyle olunca, insandaki romantizm duygusunu kamçılayıcı bir takım örneklere özenmek ve itiverince, tokmağını veya anahtarını çeviriverince açılacak kapılara yüklenmek, onları kırmağa kalkışmak Donkişotluk etmektir.» (1) Şimdi açıklayın bakalım. Mao ile Ecevit arasındaki fark nerededir?

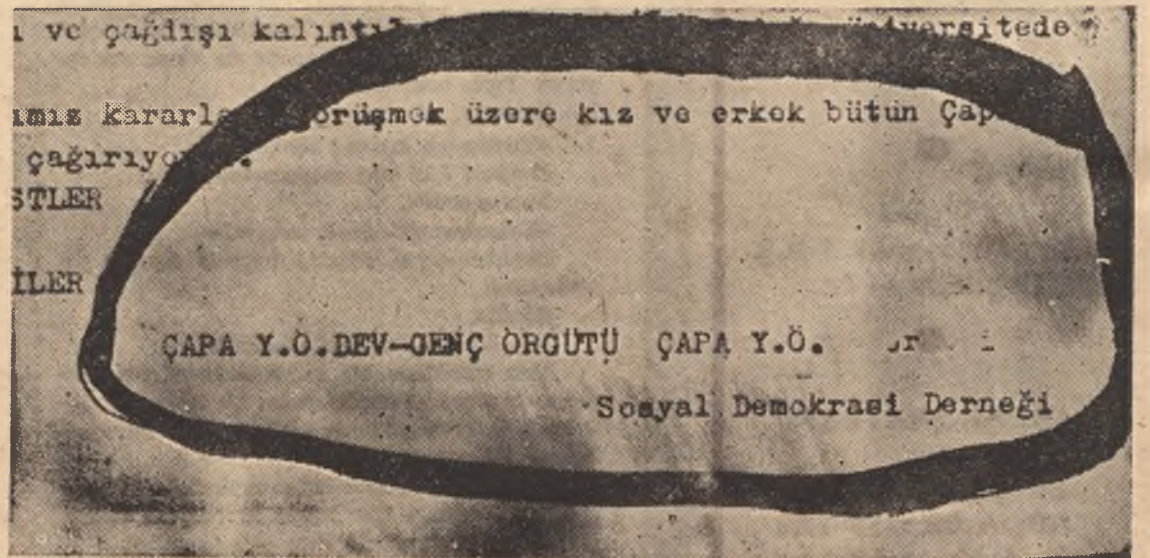
Hem iki sepe önce kurduğunuz S.D. Derneklerinin adını nereden aldınız, kime özendiniz? «Sosyal-Demokratlar» Lenin'in ilk defa kurduğu ve geliştirdiği bir parti değil midir? Okuduğunuz mavallar hangi ahmağı kandırır?

MÜCADELE BİRLİĞİNİN GÖRÜŞÜ

Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu, yayınladığı bildiride Mücadele Birliğinin de silahları bırakmayacağını söylemiş. Bu laf da, her halde bir kuyruk acısının çığırkanlığı olsa gerek. Yoksa Mücadele Birliği silahı eline almamıştır ki bıraksın. Komünist basının hadiseleri adice tahrifleri, Mücadelecileri kitleden tecrid edememiştir. Gayretleri boşa gitmiştir. Mücadele Birliği İstanbul Sancağı Başkanı Yılmaz Karaoğlu, Akşam Gazetesinin «Öğrenci çatışmaları önlenebilir mi?» şeklindeki sorusuna şu cevabı vermiştir.

«Öğrenci çatışmaları hususunda iki ihtimali birbirinden ayırmalıdır. Önlenmesi istenen fikir tartışması ise hem anti demokratik hem de mümkün değildir. Farklı veya zıt fikirler daima mevcut olacaktır.

Çatışmadan silahlı saldırı kast ediliyorsa önlenebilir ve önlenmelidir. Üniversite'nin bünyesine aykırı düşmeyecek zabıta tedbirleri şarttır. Üniversite öğrencileri arasında yaygın ve

— Sosyal-Demokratlar, silah kullanıyorlar diye dert yandığı DEV-GENÇ ile nasıl işbirliği yapıyor. Yukarıdaki bildiri Çapa'lı Sosyal-Demokratlarla, Dev-Genç'lilerin yayınladığı ortak bildiriden alınmıştır.

marksist militanlarda bol bol mevcut silahın sıkı kontrolü ve tecziyesi silahlı çatışmaları önleyebilir, bunun için hususi ve kuvvetli bir polis teşkilatının kurulması şarttır.»

«Bu çatışmalar devam ederse ülkemizin ne gibi yeni sorunlarla karşılaşacağı konusundaki görüşleriniz nedir?» şeklindeki soruya ise şu cevabı vermiştir:

«Silahlı saldırıların devamı halinde Türkiye, ya bir harbe ya da ihtilale yuvarlanacaktır. Bu kesindir. 6 Nisandan itibaren komünist militan azınlığı silahlı saldırılarını gizlemek lüzumunu bile duymamıştır. Bu arada milliyetçi talebe kesimi ve talebe çoğunluğu da silaha sarılmaktan başka çare bulamayacak demektir. Halktan tecrid edilmiş üniversitede çatışmaların sürüp gitmesi halkı da rahatsız edecek ve onu da silahlandıracaktır. Bu şartlar altında, silahlı kuvvetlere ise vaziyete müdahale makul görülebilecektir ki bu hal ise demokrasiden vazgeçmek anlamına gelecektir.» (2)

Mücadele Birliğinin bu görüşleri ortadayken hangi izansız kafa ve düşünceyle ona satışıyorsunuz? Bu da milletin hükmüne havale edilir.

SİLAH KULLANMA NASIL ÖNLENİR?

S.D.D.F. gibi gayri mes'ul çapulcu gürûhunun kampanyaları ile silahlı tecavüzler önlenemez. Kim ile sözleşip, anlaşıyorsunuz? Komünist hareketin silahsız yürümesi mümkün olmadığına göre, kimi kime yem yapmak istiyorsunuz? Tüki yede ateşli silahların alınımı, satımını, kaçakçılığını, kullanılmasını, taşınmasını yasaklayan kanunlar vardır. 6136 sayılı kanuna göre, ateşli silahları satan, satınalan, tavassut eden, taşıyan bulunduran 1-2 yıl ağır hapis cezasına ve 500-1000 lira da ağır para cezasına çaptırılır. Üniversite, yüksek okul, Akademi, Eğitim ve Öğretim müesseseleri, yurtlar ve talebenin toplu bulunduğu yerler, ayrıca grev ve lokavt yerlerinde silah taşıyanlar için yukarıdaki cezanın iki misli ceza uygulanır. Bu maddeler açıktır. Ama, 20 bin liralık dürbünlük tüfek taşıyanlar, 7,65 lik tabanca kullananlar, mavez kullandığı bilinenler, yakalanmış fakat adliyenin arka kapısından geri salınmışlardır. Yakalanan komünistlere ne yapılmıştır? Avlardanberi «Üniversite Polisi Kurulsun» denilir, klmın kulağı duymuştur?

SDDF'nin yaptığı bu hareketin manası şudur: «Türkiye artık orman kanununun carı olduğu Teksas haline gelmiştir. Devlet falan süs olmuştur. İsminden başka birşeyi kalmamıştır. Biz de bu ülkede çarpışan kuvvetleriz. Gelin oturup anlaşalım.» Bundan başka hangi manaya gelir bu hareket? Devlet yetkilileri ne buyururlar bilmez. Devletlular devlet safası sürerken, devlet içinde devletçikler türeyecek uyanık olunuz. Yoksa millet uyarır.

— 1944 de Robert Kolej gibi Amerikan müessesesini bitiren, Yahudi Rokfeller bur su ile, Amerika'da Harvarbun Üniversitesinde okuyan ve her nasılsa Alt-yapı devrimcisi olan Ecevit.

Demokratik Parti Milletimiz İçin Hayırlı Olsun

Milliyetçi cephe, politika mücadelesinde yeni bir silaha daha kavuşuyor. M.N.P. ve M.H.P. gibi Milli olduklarını ilân etmek gibi, bir şeref taşıyan Milli Politika kuvvetlerine bir yenisi daha katılıyor. Uzun zamandan beri A.P. de kalabilen milliyetçilerin, yeni bir parti kurmaları veya kendilerine en yakın bir partiye girmeleri beklenmekte idi.

Saadeddin Bilgiç, Faruk Sükan ve Mehmet Turgut gibi memleketsever ve milliyetçi aydınların bulunduğu ve Ferruh Bozbeylinin başkanlığını ettiği partiye, diğer milliyetçi partilerimizle birlikte, Allah'tan muvaffakiyetler dileriz. Bu yeni partinin de, vatanımız milletimiz, din ve devletimiz için hayırlı olmasını niyaz ederiz.

Henüz, yeni kurulan «Demokratik Parti»nin bir programı elimize geçmedi. Ancak partinin nazımı durumunda olan şahıslar ve mücadelelerini tanıyoruz. Yukarıda ismi geçen zevat milli uyanışımızda emeği bulunan, Milliyetçiler Derneği'nin eski hadimleridir. Bu sebepten parti programına esas olan fikirlerini şimdiden kestirebiliriz. Bu fikirlerin temeli, hiç şüphesiz milliyetçilik prensibi olacaktır.

Her gün, fikir, kültür ve hareket planında mücadelesini verdiğimiz milli fikrin, Zaferi ancak, milli bir kadronun iktidara geçmesi ile mümkün. Bu gerçeği biliyoruz. Bu bakımdan bir davanın zaferi, onun, iktidarın ideali haline gelmesiyle mümkündür, diyebiliriz.

İşte bu gerçek bizi, bütün milli partileri sevmeye, desteklemeye ve yardımcı olmaya çağırıyor. Milli partiler ve milliyetçi politikacılar, bu hizmeti fedakârlık, samimiyet ve feragatla yapacağımızdan emin olmalıdırlar.

Türkiye'de beynelmilî yahudiliğin kontrol ettiği müesseseler ve kudretler karşısında, teşekküle başlayan milli kuvvetlerin kuvvet muhasebesi ve milli kuvvetlerimizin derinlemesine tahlili, henüz kuvvetlerimizi toparlama ve eğitime devresi içinde olduğumuzu gösteriyor. Askerî bir terim ile ifade edersek stratejik olarak müdafaa safhası içinde bulunuyoruz. Vazifemiz istikbalin Türkiye'sini kuracak ve yüceltecek kadroların yetiştirilmesidir. Ancak, böyle bir vazife düşmanın hazırlıksız ve henüz yetişmemiş de olsa, bu işe tahsis edilecek kuvvetlerle yıpratılması hareketini de durdurmamalıdır.

Türkiye'nin bugünkü kadrosu, korkunç bir hakimiyet sürdüren Beynelmillel yahudiliğin tahribatını durduracak ve milli yıkılışımızı engelleyecek halde değildir. Bu kesindir. İşte bu vazife istikbalin hazırlanılması vazifesidir. Ancak, düşmana ve ajanlarına iktidarı sessizce terketmek de akıl kârı değildir. Bunun için partilerimizin günlük mücadelesini candan destekleyeceğiz. Milleti buhrandan kurtuluşunu temin için yapılacak bu hizmetin, anlayışla karşılanacağını umarız.

Bu gerçeklerin ışığında Demokratik parti ve milli diğer partilerimiz ve milliyetçi parlamenterlerimize şimdilik şu hatırlatmaları yapmakta faydalar gördük.

Türkiye'nin şu günkü şartları içinde, ayrı ayrı veya toplu halde bile olsa milliyetçi partilerimizin milli bir iktidar kurmaları imkânı son derece zayıftır. Gerek bir partinin olsun, gerekse aynı paralelde bulunan partilerin milli cephesi olsun, parlamentoda ekseriyet temin etmesi uzak bir ihtimaldir.

Ekseriyetin temini ancak, milletin gözünden

Demokratik Parti Başkanı Ferruh Bozbeyli kendisini ve arkadaşlarını bu yük vazifeler bekliyor.

saklanan buhranın, sebeplerini ısrarla açıklamak ve halka kurtuluşun ancak kozmopolit kadroların ve iktidarların demokratik yollardan tasfiyesi ile mümkün olabileceğini göstermek suretiyle mümkün olacaktır. Şimdi bu vazifeyi yapan partilerimizin çalışmaları hemen hemen yok gibidir. Veya yok denebilecek kadar azdır. Gerçek bir iktidarın; kulis ve pazarlıklarla hergün kirlenmeyecek bir milli iktidarın; ancak uyanık halkın aktif desteği ile kurulabileceğini unutmamak gerekir. Böyle bir uyanıklık ve teşkilatlı bir destek ise, kısa bir zaman süresinde mümkün olmaz.

Ayrıca, Türkiye'de kozmopolit kadrolar, milli bir iktidarın zaferinden son derece korkmaktadır. Ve devlet üzerindeki iğrenç baskılarının kaybolacağı endişesi içinde her türlü antidemokratik yola başvurmaya hazırlanmaktadır. Talebe, işçi ve köylü hareketlerinin hızı arttıkça, askerî darbe söylentileri yayıldıkça, yayılmaktadır.

Masonluk zehri ile zehirlenmiş kozmopolit kadrolar, iktidarı bırakmamak için her türlü hile, desise ve şiddet yolunu kullanacaklardır. Bunları unutmamalıyız.

Yukarıda arzettiğimiz sebeplerden dolayı, milli partilerimiz arasında kurulacak bir milli cephe (Bunun mutlaka hukukî bir kalıp alması şart değildir.) Son derece hayatidir ve faydalıdır.

Zira, milletin azalan ümidi artacaktır. Halk ve müesses kuvvetler; CHP ve AP den ayrı bir blok teşkil edecek milli cephenin sesine, uyarmasına büyük bir dikkatle kulak vereceklerdir. Ayrıca beraber hareket edebilen bir parlamento grubu, parlamento içinde kendine yakın pekçok parlamenterleri cepheye çekebilecektir.

Bu grup, parlamento içinde hatırı sayılır bir azınlık olsa bile, parlamentoya yeni bir ses, milli bir heyecan getirir, derdlerimizi ve sebeplerini açıklar, milletin kurtuluş yollarını parlamentodan ilân ederse; çok yakın geleceğin iktidar partisi olabilir.

Ayrıca ehemmiyetle belirtmek icap eder ki, parlamentoda biraz daha fazla 'adam bulundurmak endişesi, sağcı doktrinden taviz vermeye ve milli mücadele stratejisinden sapmaya sebep olamaz.

Sağcı düşüncünün en büyük düşmanlarını dost tanımak, dost ilân etmek ve istismar için dahi olsa büyük tanımak, doktrinden uzaklaşmak tir.

Türkiye'nin bu karışık döneminde vazifeye atılan bu yeni partimize candan başarılar diler, Milletimiz için hayırlı olmalarını Allah'tan niyaz ederiz.

— Rusya'nın sadık bir kölesi olduğu için Polonya'nın başına getirilen Gierek. Rusya böyle uşak ruhlu liderler istiyor.

POLONYA YANMAYA DEVAM EDİYOR

Geçtiğimiz hafta başlayan Polonya'daki işçi isyanı bu hafta boyunca da devam etmiş, ancak Gomulka'nın istifası ve yerine koyu şiddet taraftarı Gierek'in geçmesiyle durgunlaşmıştır. Şimdi Polonya, harpten sonraki bir şehrin, harp meydanının perişanlığı içerisinde. Bir yanda hala sönmemiş Komünist Partisi binaları, diğer yanda işlemez hale getirilmiş tanklar, öte tarafta komünist milisler tarafından öldürülen bir polonyalı, duman, ateş, toz, hıçkırık, gözyaşı, intikam ve hürriyet... Şu an Polonyayı ifade edecek birkaç kelime bunlardır herhalde.

Polonyalı, zulmün zincirlerini kırmak için, senelerdir Rusya tarafından sömürülen memleketini kurtarmak için ve çok görülen hürriyeti kanı pahasına almak için isyan etti. Polonyalı, moskof kamçısının, moskof paletlerinin ne demek olduğunu bilirdi. 1956 daki Macaristan kıyamının 1968 daki Çek ayaklanmasının, acı hatırları hala kulaklarından silinmemişti. Halâ, korkunç bir dev gibi gelen Rus tanklarına karşı, eline geçirdiği taşlarla hücum eden, Çek gencini görür gibiydiler. Halâ, tank paletleri önüne yatıp «bizi tepelemeden geçemezsiniz» diyen çeklilerin sesini duyar gibiydiler. Ve 1968 de, Çek ayaklanmasından sonra, kendi memleketlerinde meydana gelen hürriyetçi hareketi unutmamışlardı.

KOMÜNİST PARTİSİ, İŞÇİ VE HALK TARAFINDAN TAHRİB EDİLİYOR

O zamandan bu zamana kadar için için kaynayan, gittikçe şuurlanan, şuurlandıkça teşkilatlanan ve kitlelere yayılan sessiz protesto hareketi, bardağı taşıran son damlayla patladı. Bütün Polonya Sopot, Gdansk ve Gdynia şehirlerinin öncülüğünde patladı. Komünist Partisinin, üstüne basa basa ihtilâl yaptığı işçi, en önce isyan etti. İşçinin hareketine, halk iştirak etti. Komünistlerin, yıllarca ızdırabını istismar ettiği, adına nutuklar söylediği, adına savaş yapıp (Halk Savası) ordu kurduğu (Halk Ordusu) halk isyan etti. Eline ne geçirdiyse, kendine kurşun sıkan Halk Ordusu'nun üzerine atıyordu. Evet halk, Halk Ordusuyla savaşıyordu. İşçi, besleme komünist birliklerle çarpıştıyordu. Yine bu halk ve işçiler, burjuva (!) devletlerinin hakim olduğu yerlerde, komünistler tarafından kendilerine lâf söylenmeyen işçiler, Rus Komünist Partisi'nin resmi ajansı TASS tarafından serseri olarak nitelendiriliyordu. Varşova Komünist Partisi tarafından aynı işçiler, «çapulcu güröhu» olarak tavsif ediliyordu. Fakat her şeye rağmen Polonyalı işçinin, halkın ve öğrencinin elele yürüttüğü isyan geliyordu.

İsyanın patlak verdiği üç şehirden sonra, Stetin, Holand ve Elbalg şehirlerinde de gürültü.

POLONYA İÇİN İÇİN KAYNAMAKTA...

Komünizmin Temelleri Çatırdıyor

ler başladı. Komünist Partisinin besleme askerleri tarafından yönetilen tanklar, kadın, çocuk, ihtiyar demeden eziyor, eziyordu. Ölü ve yaralı sayısı ise Komünist Partisi tarafından gizleniyordu.

Gierek başa geçince tevkifler başladı. Hastahaneler ardına kadar açıldı. Bunlar akıl hastahaneleriydi. İsyanı öncülük eden aydınlar, öğrenciler, işçiler ve halkın bir kısmı hastahanelere dolduruldu. Büyük kısmı da çalışma kamplarına yollandı. İstifa eden Gomulka, hastahaneye yatırılan rahatsız (!) ların başında bulunuyordu. Rusya emeline ulaşmıştı. Çünkü Polonyanın başına «Hiçbir şey, bizi sosyalizmden ve Sovyetler Birliği ile ittifaktan vazgeçiremez. Sovyetler Birliği ittifakı bizim güvenliğimizin teminatıdır. Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle ilişkilerimizi geliştireceğiz» diyen Polonya Komünist Partisi I. Sekreteri Edward Gierek, geçirebilmişti. Rusyanın, Polonya sınırlarına yığıldığı zırhlı birlikler tesirini göstermişti. Bu, Doğu Avrupa'da silâh zoruyla durdurulan, bastırılan üçüncü millet isyanıydı. Macar, Çek ve Polonya isyanları...

MARX MEZARDA İŞKENCE GÖRÜYOR

Polonya'da isyanlar devam ederken, Marx'ın in mezarında ne yaptığı hakikaten ilgil çekici bir mesele. Ömrü boyunca ihtilâl yapmasını beklediği işçi, sınıf kavgalarının mevzilerine yerleştiği işçi, burjuva kuvvetlerine karşı korkunç bir ateş yağmuruna tutturduğu işçi komünizmin teşkilâtı Partiyi yıkıyordu. Ne demektir bu? Dialektik ne olacaktı? Dialektiğin motoru mu bozulmuştu? Yoksa çarkları mı kırılmıştı? Neden işlemedi? Neden işçiler kavgaya etmiyordu? Ediyordu ama niçin burjuvaya karşı değil de partiye karşı?.. Olur muydu bu? Olmamalıydı. Hem işçi neden ideolojik sebeplerle isyan ediyordu. Midesi için isyan etse olmuyor muydu yani? Niye hürriyet için de ekmek için değil? Bu sorular Marx'ı olduğu kadar Lenin'i de rahatsız ediyor olmalıydı. Tahrikleriyle arkasına taktığı rus işçisine benzemiyordu bunlar.

Millî hakimiyet, sınıf, suuru denen efsaneyi yıkmıştı. Şimdi sınıf falan kalmamış, bütün Polonya yek vücut ayakta. Polonya, kendi hakimiyetini elde etmek istiyordu. Başka bir devletin kuklası olmayı, peyki olmayı istemiyordu. Rusların kendisinden daha faziletli olduğuna inanmıyordu. Uşaklaşmış ruhları, köleleşmiş beyinleri affetmiyordu. Ve işte bu sırada Marx ve Lenin mezarında, Polonyalının hürriyet çığlıklarıyla kırbaçlanıyor, işkence görüyordu.

KOMÜNİST BASININ TAHRİFLERİ

Macaristan, Çek ve ardından meydana gelen Polonya hadiseleri, Komünizmin ta kalbine saplanan birer hançer gibiydiler. Bunlarda, Türkiyede yıllardır süren isyanın bir kokusu vardı. Bu hadiseler, bütün dünya komünist basının gizlemek istemesine rağmen, Komünizmin can çekişme emareleriydi. Evet bütün dünya komünist basını, Polonya olaylarını, tıpkı Çek olayları gibi gizlemek istiyordu. Ama mümkün müydü? Varsın Türkiye'de Cumhuriyet Gazetesinin Çetin Özbayrağı tıpkı, Polonya B Elçiliğinin diplomatlarından Czeslar Ciapa gibi hadiseleri de giştirmeye çalışsın. Varsın...

«Gelen haberlerden anlaşıldığı gibi, Polonya'da başgösteren ve eyleme varan hoşnutsuzluk nedeni, hiç bir şekilde ideolojik konulara bağ değildir. Olay tümüyle ekonomik bir bunalımın bir mide dâvasının sonucudur.»

Polonya halkının en belirgin özelliği mideye olan düşkünlüğüdür. ... İşte söz konusu zamların mideden geçmesi ve en çok yenilip içilen bir zamanda, Noel öncesinde yapılması, bu insanların öfkelerini tepelerine sıçratmıştır.

Zamları yermek amacıyla düzenlenen gösteriler, bir yerden sonra ölçüsünü aşmış ve büyük bir ihtimalle yersiz engelleme cabaları karşısında gösteri sınırını aşarak, ölüm olaylarına da yol açan kanlı ayaklanma şeklini almıştır.

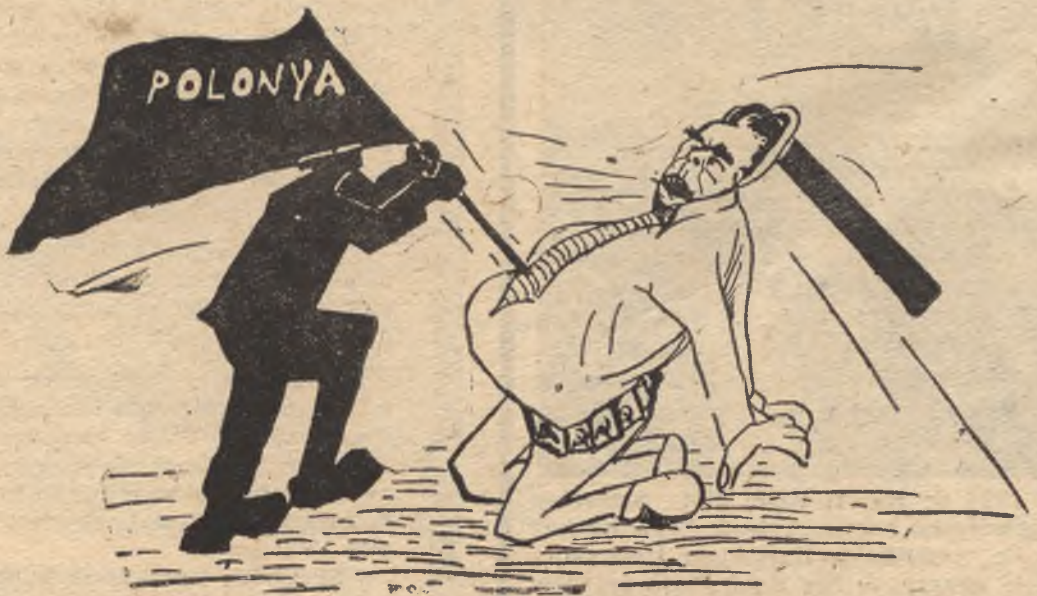
Öncelikle ortada, sosyalizmi hedef alan ve Doğu Blokunun dışı dönüş çıkarlarını zedeleyen bir durum olmadığından Sovyet müdahalesi oldukça uzak bir ihtimaldir.

Bunun yanı sıra ülkeyi, 1956'da beliren anti-Stalinçi eylemden bu yana yöneten Gomulka'nın düşürülmesi de beklenmemelidir» desin. Ama ne kadar gizlense, mızrak çuvala sığmıyor ki.

Polonya sınırına dizilen Rus zırhlı birlikleri tesirini gösterdi. Bay Çetin'in düşmeyeceğini ümid ettiği Gomulka düştü. Ve senin hoşuna gitmeyen hadiseler oldu. Ne yazık ki oldu bay Çetin. Seni okuyup da inanan aydınlar utansın...

Hadiselerin gizlenmesiyle, milletlerin isyanını önleyebileceğini sanmak çok gülünç bir inanıştır. Sizin yaptığınız, ayıp hareketi yapıp da, sesi duyulmasın diye sandalye gıcırdatan çocuğun haline benziyor. Fakat, sesi duyulmasa bile kokusunu ortadan kaldıramıyorsunuz ki.

Komünizmin temelleri çatırdıyor. Bu yıkılışı Marx mezarından çıkarsa durduramaz. Çünkü milletler gerçek hürriyet çağına doğru koşuyor.

MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI

KENDİ İTİBARINA GÖLGE DÜŞÜRÜYOR

Bundan bir hafta kadar evvel, devlet müesseselerimizin ne kadar lâçkalaşmış, köhnemiş olduğunu, bu bozuk çarkına taş tıkanmış mekanizma ile milletin geleceğinin nasıl garanti edileceği hususunda her vatanseveri endişeye sevkeden bir haber gazetelerde sansasyon mevzuu oluyordu.

Bu habere göre Rusya'nın beşinci kolu TİP'in İzmir İl Teşkilâtına gönderdiği bir mektup MİT (Millî İstihbarat Teşkilâtı) tarafından açılmış, okunup tetkik edildikten sonra tekrar kapatılırken TİP'e ait zarfın içine Millî Emniyet Hizmetleri Başkan Yardımcısı İzzettin Cebe imzalı bir evrak da yerleştirilmiştir. Komünistlerce zarfın içine yanlışlıkla konulduğu iddia edilen ve üzerinde «ÇOK GİZLİ» damgasını muhtevi bu evrakta, Devrim ceridesine zaman zaman devlet sırlarını jurnalleyen İbrahim Uzun adlı bir hesap uzmanı hakkında tahkikat yapılmasını, sosyal ve siyasi temayülünün tespiti isteniyordu. Bu gizli vesika TİP'in mektubu ile birlikte TİP İzmir İl Teşkilâtının eline geçiyor. Yani kümesin anahtarı kart tıllıklara teslim ediliyor.

Millî İstihbarat Teşkilâtı gibi milletin gözü kulağı mesabesinde olan, düşmanın ve içimizdeki kuyruklarının milletimiz ve devletimiz hakkındaki düşüncelerini, hain tertiplerini öğrenmek ve bunları bertaraf etmekle vazifeli bir teşkilât, nasıl oluyor da vazifede ihmâl şeklinde bile yorumlansa affedilemeyecek bir fiili irtikâb ediyor. Düşmanın içimizdeki kuyruklarına kendi eli ile imkân hazırlıyor.

Komünist basında hâdisenin bir yanlışlık eseri olduğu söylenerek mesele bu yönüyle geçirilmeye çalışılıyor. Haberleşme gizliliği ve fert hürriyetinin ihlâl edildiği iddia edilerek MİT'in normal vazifesi mesebasindeki bir hareketi itham ve hakaret mevzuu oluyor. Halbuki «Devletin güvenliği ve millî politikasıyla ilgili istihbarat hizmetlerini yürütmek» le görevli bir teşkilâtın, Türkiye'de hergün kardeş kavgasını körükleyerek milleti bir iç harbe sürüklemek isteyen, «Türkiye Halkları» diye memleketi parçalayarak emperyalizmin kucagına itmek için çırpınan ve mübarek vatanımızı Rusya'nın bir eyaleti yapmak için olanca gayretiyle çalışan TİP'in yazışmalarını kontrol etmesi, bir vücudun kendini mikropkardan korumak için röntgen muayenesi yaptırması kadar tabii ve normaldir.

Evvelâ şu husus iyice bilinmelidir ki her müesseseyi ve tasarrufu, hattâ siyasi rejimleri bile meşrû gösterecek husus, bunların millet lehine olup olmadığı veya bu müesseselerin lehimize işleyip işlemediğidir. Eğer her kanunun veya idari tasarrufların mesrûyet ölçüsü Anayasaya uygunluğu veya aykırılığı ise, bizzat Anayasanın mesrûyet ölçüsü de millî menfaatlerdir. Mesrûyetini Anayasada bulan hürriyetler ve bunların kullanılması hiçbir zaman millî menfaatlerin ihlâlne yol açamaz. Haberleşme hürriyeti ve gizliliği ihlâl ediliyor diye, milletin kuvusunu kazanan ihanet yuvalarının tertiplerine müsaade edilemez. Milletin düşmanlarına karşı hürriyet budalılığı yapmak onunla işbirliği yapmak demektir.

OLAYIN GERÇEK YÖNÜ NEDİR?

Devlet müesseselerimizin bugünkü durumu nazarı itibara alınır ve geçmişte emsâl teşkil

eden olaylarla mukayesesi yapılırsa göülebilir ki, hâdise bir yanlışlık eseri değildir. Diğer müesseselerimizde olduğu gibi Millî İstihbarat Teşkilâtının içinde de komünizmin çanak yalayıcılığını yapan adamlar vardır.

Türkiye'deki gayrı millî sistem her türlü tıynetizlere memur olma, subay olarak harımı ismetimize girme ve hattâ millet adına millet kaderinde söz söyleme imkânı tanımaktadır. Bu sistemde rahatlıkla yahudi ve ermeni dönmeleri elçi olabiliyor, Avram Galanti gibi Mıgırdıç Şelleyan gibi azınlık kodamanları meclislerin gizli celselerinde devletin bütün sırlarına vâkıf olabiliyor. Bunun yanında Millî Emniyet kademelelerinde Amerikalı uzmanların çalıştığı da bilinen gerçeklerdendir.

Bünyesinde gerçek vatanseverlerin bulunduğu muhakkak olan Millî İstihbarat Teşkilâtı içerisinde ve resmî polis teşkilâtında pirincin içindeki beyaz taş misali ajanların ve hainlerin bulunması da muhakkaktır. Ve sansasyonel hâdiseye ışık tutacak doğru izah tarzı da budur. Haber kasden TİP'in mektubunun içine konmuştur. Ciddi bir tahkikat bunu ortaya çıkaracaktır. Nitekim son zamanlarda öğrenci yurtlarında yapılan göstermelik aramalar bize bu meselede bir mukayese imkânı verecektir. Bir müddet evvel komünistlerin askerî tatbikatı andıran silâhlı tatlimlerine sahne olan bir öğrenci yurdunda, bir müddet sonra yapılan aramada hiçbir silâh ve patlayıcı madde ele geçmiyor. Polis teşkilâtı içindeki bazı komünistler arama kararı alınır alınmaz durumu yoldaşlarına haber veriyor. Böylece hiç bir silâh yakalanamıyor. İşte TİP'e ilgili son hâdise MİT'in içine sızmış bir komünist ajanın tertibidir.

İBRET ALINMAZSA TARİH TEKERRÜR EDER

İbrahim Uzun hakkında tahkikatı emreden ve TİP'in eline geçen bu yazı gibi yine Millî Emniyetin İstanbul Nilüfer Hatun Ortaokulu öğretmenlerinden aşırı solcu İbrahim Türk hakkında tahkikat yapılmasını ihtiva eden ve şimdiki istihbarat başkanı General Fuat Doğu imzalı yazıda yine komünistlerin eline geçmiş ve büyük gültülere sebep olmuştu. (Vesikanın fotokopisi yukarıya çıkarılmıştır.) İbrahim Türk hakkında ki raporda da, komünistlerin tertip ettiği «Ceza Kanununun 141 ve 142. maddelerin kaldırılması ile ilgili toplantıya katılan ve burada konuşan mezkûr şahsın «sosyal ve siyasal» durumu hakkında bilgi isteniyordu.

Raporu eline geçiren, yoldaşlarının «yozlaşmış sosyalizmin temsilcisi» diye tavsif ettikleri müflis ihtilâlcı Doğan Avcıoğlu curcuna koparmış, her zaman ve her vesileyle olduğu gibi millî emniyet düşmanlığını ortaya koymuştur.

İki hâdise arasından fazla bir zaman geçmedi: 7 yıllık bir fasıla. Ama hâlâ MİT kendi içindeki jurnalcileri ve hainleri temizleyememiş. O zaman düştüğü müşkül duruma, şimdi tekrar düşmek nasıbmış meğer.

MİLLET DÜŞMANLARI, MİT DÜŞMANIDIR

Yukarıda ifade edildiği gibi Millî İstihbarat.

— Mahiyeti itibariyle TİP'in eline geçen vesikadan hiç farkı olmayan bu MİT raporunda 1963 de yine komünistlerin eline geçmişti. MİT'in harımı ismetinde bir hain var.

düşmanın ipliğini pazara çıkarmak, ajanları, hainleri teşhis etmek, tertiplerine, cinayetlerine mani olmakla vazifelidir. Bu bakımdan Rusya'ya, Çin'e ve asıl beynelmilel yahudiliğe sâdik bir usak olmaktan başka hiçbir hususiyeti olmayan komünistlerin millî istihbarat düşmanlığı kadar tabii birşey olamaz. Çok kıymetli vesikaları derlediği muhakkak olan ve millî bir iktidar devresinde çok kıymet ifade edecek olan bu bilgiler, komünistlerin, millî mesele istismarcılarının idamına mucib sebep olacaktır. Bunu çok iyi bilen komünistler, şimdiden millî istihbarat üzerinde terör kurmaya, onu yıpratmaya ve bu teşkilâta sızdırdıkları adamlar vasıtasıyla kendilerini ele verecek delilleri yok etmeye gayret ediyorlar. Yıldız yağmasında olan hâdiseler bir en büyük tecrübedir.

Beynelmilel yahudilik ve kiralık ajanları Abdülhamid'i hal'edip, devleti gasb edince ilk yaptıkları iş dünyanın en büyük arsivi olan Yıldız Arsivi'ni yakmak ve ihanet vesikalarını ortadan kaldırmak olmuştur. Eğer o vesikalar yakılmış olsaydı, şimdi adı büyüğe çıkmış nice şahısların, kuruldukları koltuklardan millete zumeden zalimlerin ve sûtü bozukların secerelerini çıkarmak mümkün olacaktı. Bu arşiv yakıldıktan sonradır ki, devletimizin yıkılışı hızlandırılmış, geçmişini bilemediğimiz birçok dönme bizi yok oluşa sürüklemiştir.

Komünist hareketlerde de ilk yapılacak şey, Yıldız yağmasında olandan farklı bir şey değildir. Nitekim komünistlerle koalisvona giren bütün memleketlerde komünistler daima Dahiliye Vekâleti'ne talib olmuşturlar. Bu vekâleti ellerine geçince de kendi adamlarını emniyet teşkilâtının kilit noktalarına yerleştirmişler, aleyhlerine olan evrakları da ortadan kaldırmışlardır.

Şimdi Türkiye'de de aynı yollar denenmeye çalışılıyor. Basına intikâl eden son hâdise, basit bir dedektif hatası değildir. Mes'ûllerin mesele üzerinde hassasiyetle duracaklarını, geçmişteki dersleri çıkaracaklarını ümid ediyoruz. Aksi halde bu hâdise vesilesiyle milletin kafasında meydana gelen: «Kendi emniyetini koruyamayan, milletin emniyetini nasıl koruyacaktır?» şeklindeki haklı şüphe kesin kanaate inkılâb edecektir.

Mes'ûller, sorumluluğu idrak ediniz ve milletin itinasını sarsmayınız.

İYİ MİLLET! MİLLÎ KAHRAMANLARIN AKİF MİLLÎ MÜCADELEMİZİN GERÇEK

**Türü adlarla çıkan nâmütenahî gazete
Ayrılık tohumunu bol bol ekiyor memlekete
İt yetiştirmek için toprağı gayet mümbit
Bularak fuhs ekiyor, salma gezen bir sürü it
Söviyor dine, beşon maskara alkışlanıyor.
Nesli hâzır bunu hürriyyetli vicdan samıyor.**

Akifin hayatı; milletimize Beynel-milel Yahudi ve Hristiyan âlemi-nin «Hasta Adam» nazariyle baktığı ve yıkılışımız, Dünya tarihinden silinmiş için artık son kozlarını oynadığı bir devre rastlar. Başımıza Avrupa hayranı. Liyakatsız millet ideolojisinden kopmuş hainlerin geç tiği bir devir... Devleti ve milleti i çin, ideolojisi uğruna kan döken, can veren ataların torunlarıyla; gayri millî Ermeni, Rum ve Yahudi azınlıklarının eşit tutuluşundan hemen sonra gelen yıllar. İttihad ve Terakki gibi ajan yuvalarının, mason localarının ve ihanet şebekelerinin İmparatorluğumuzu tamamen yıkmak için harekete geçtiği, dolayısıyla Beynelmilel Yahudiliğin soğuk namusunun şakağımıza dayandığı zamanlar...

O devir ki, cihana ideolojisiyle in sanca yaşamasını öğreten, üç kıta da en insanî nizamı yaşatan devletimiz açıktan açığa tehdit ediliyor; Milletimiz uçuruma sürükleniyor. Aynı bugünkü gibi, dinimizle alay ediliyor, küfrediliyor. 31 Mart faciasıyla beraber 1. Cihan harbi ve İstiklâl mücadelesi mübarek vatan topraklarımızın milletin döktüğü kan, ter ve gözyaşıyla yoğrulduğu yıllar oluyor.

27 Aralık 1936 da kaybettiğimiz M. Akif'in hayatı işte tarihin böyle le karanlık günlerine tesadüf eder. O, küçükten altesinin verdiği sağlam kültür ve idealle yetişti. Bir taraftan tahsile devam ederken bir taraftan da babasının dizinin dibinde Arapça, Kur'an ve diğer İslâmî ilimleri öğrendi. Kendisinin de dediği gibi ilk hocası babası M. Tahir efendidir.

Mahalle mektebi, rüştiye ve İda diyi bitiren Akif Baytar mülkiyesine geçti. Şairliğine esasen burada başladı. Sık sık yazdığı şiirlerle kendisini tanıttı. Vakıa bu yıllarda babasının ölümü ve evlerinin yanması kendisini üzmüştü. Fakat millet ızdırabının açtığı yara daha büyük oldu. Millet hayatını kendi hayatına tercih ediyor. Kafasında yer eden tek mesele millet meselesi oluyordu.

Abdülhamit tahttan indirildikten sonra sadece İstanbulda 60 bin millet evladı katledildi, sokaklar kanla doldu, İstanbul yetim kalan yavru ların dul kalan anaların himayesiz bırakılan bacıların feryadı ile inliyordu. Caddelerde meydana gelen kan derelerine göz yaşları da karışıyor, bu feci ve vahşi manzaraya yürekler parçalanıyordu.

Yine bu devrede Edirne'de saray içi denilen ormanda 10 bin Mehmet Bulgar kuvvetleri tarafından çevrilmişti. Bu kadar millet evladı yadımsız bırakılarak kendi kaderle

rine terkedildi. Zamanın kimi hain kimi gafil liyakatsiz İttihatçı devlet adamları gözlerini kırpmadan bu kadar temiz Anadolu çocuğuna kıydılar. 10 bin Mehmet yıkılan hanımanların çiğnenen vatan topraklarının, gözü yaşlı anaların ve mahzun bayrağın hayallî içinde ağaç köklerini kemire kemire şehit oldu.

Devlet eski iktidarını kaybetmişti. Memlekette üçbeş mütegalibenin zulmü hüküm sürüyordu. Artık mil letten kopmuş bir devlet devletsiz bir millet, sahipleri inleyen bir vatan, rüzgârların taşıdığı feryad ve iniltiyle melul dalgalanan bir bayrak vardı.

İşte Akif'i üzen; her gün değişen bu acı sahneler olmuştı. Gül devri hayalinde yaşayan cennet gibi yurdun hazânında seyrettiği bu garip ve metruk hali onu çok ağlatırdı. Tarihimizin böyle karanlık günlerin de dizdiği mısralar onun millet ıztı rabıyla çektiği çileyi, duyduğu üzü n tûyü çok güzel anlatır. İşte: bir akşam güneşinin kaybolan kızılığına bakarak gene milletimiz ve inleyen İslâm âlemi için gözünde tomurcuk lanan göz yaşları arasında görebil diği ufku seyrederken titreyen du daklarından dökülen kafiyele :

Bir güler çehre sezip güldüğü yokdur yüzümün
Geceden farkın görmüş değilim
gündüzümün
Yoklarım taşları, toprakları izler kan izi
Yurdumun kan kusuyor mosmor uzanmış denizi
Ne yapıp ye'simi kahreyliyeyim bil mem ki
Öyle dehşetli muhitinde dönen ma tem ki

Ah karşısında vatan namına bir kabristan
Yatıyor şimdi Nasıl yerlere geçmez insan.

Bu ne hicran-ı müebbed, bu ne hü s ran-ı mübin
Ezilir ruh-u sema parçalanır kalb-i zemîn

Sarkın ki mefâhîr dolu mazî kemâ

Ya râb ne onulmaz yaradır şimdiki hâlî

AKİF'İN MÜCADELESİ

Vatanın felaketi gitgide azgınla şırken şerefli milletin namusu, imanı, ahlâkı payımâl edilirken dinimiz hakir görölürken susmak mı gere kirdi? Memleketi karanlık bulutlar içinde boğmağa çalışan Beynelmilel Yahudilik ve Hristiyanlık mîl letimizin tarihine son vermek için haince ve alçakça komplolar peşinde iken durmak mı lâzımdı? Göğsümü zü önce bir mikrop gibi ovan, sonra vahşî bir canavar kesilen Robert Kol

lej, Fener Patrikhanesi ve Heybeli Ada Ruhban Okulu gibi ajan yuvaları milletimizi hristiyanlaştırmak mübarek vatan topraklarını elimizden koparmak için her geçen gün yeni yeni ihanetler hazırlarken, ar tık bunlara karşı boyun eğmek olur muydu? Hele hele, Mason localarının kontrolünde, devleti, dümeni kırılmış bir araba gibi kullanan mesul ler bütün bir milleti bekleyen felaketlere karşı susarken, onlar gibi gafilce mi hareket etmeliydi?

Hayır, hayır... Şerefli ecedadın emanet ettiği vatan, devlet, din ve namusun zevâline müsaade edilemez di.

Âkif etrafına topladığı arkadaşla rıyla «Sırat-ı Müstekim» çıkardı. «Sebilürreşad»ın çıkmasında yardım cı oldu. Bu iki gazetede yazdığı ma kale ve şiirleriyle millet düşmanla rını tanıttı. Milleti bekleyen felaket leri anlattı. Memleketi kana bulayan Balkanları elimizden koparan her taşı için binlerce şehidin kan dök tüzü can verdiği topraklarımızı ol duğu gibi düşmana teslim eden ajan ların karakterini ortaya koydu. Yunan'a Bulgar'a Sırb'a istiklâl veren hainlerin kimliğini gösterdi, onla rın bu millettten görünüş, aslında na sıl bir katmerli hain ve alçak olduk larını yazdı.

Yapan da kim adı Osmanlı ruhu Yu nanlı

Bu işte en mütehasşis büyük büyük kanlı
Mukaddes orduyu teyid eden bu az gınlar...

Bununla beraber, bu millet düş manı hainleri alkışlayan gafilleri de ikaz etti, ihanetleri göremeyip aldananlara gerçeği anlattı. Milleti kendisine hükmeden ajanlara gere ken dersi verip bu memleketten ko ğarak, Hak'ın hakimiyetini tekrar kurması için uyardı:

Görmüyor gittiği yanlış yolu zannam çoğunuz

Size rehberlik eden haydudu ar tık çoğunuz

Âkif ve bir avuç inanmış arkadaşı nın karşısında da İttihad ve Terak kinin artıkları vardı ki bunlar ma son localarından yetisip çeşitli basın sahalarında vazife gören muharrir ve yazarlardı. Bunlar daha ziyade gazete sahasında faaliyet ediyorlar. İlk çıkan gazete ve mecmualar: İkdâm, Sabah, Tasvir, Tanin, İleri, Tercüman, Aksam v.s. idi

«Sabah»ın başmuharriri Diran Ke lekyan efendi masondu. Hüseyin Ca hit, Mithat, Sükrü, Ahmed Muhittin Birgen gibi imtiyaz sahipleri ve mu harrirleri hep masondu.

«Tasvir» de ise Ebuzziya Tefvik ve Cumhuriyet gazetesinin kurucusu Yunus Nadi mason idiler. Yunus

Nadi, İtalyan ve İngiliz casusu Ya hudi Emanuel Karassu ile dost olup Makedonya Rizorta locasında bulunmakta idi, ki bu hain, sonraları istiklâl harbinde milletin, ölümü de ğil, şerefle yaşamayı seçtiği ve afa kını çeviren çelik zırhlı duvarları binbir türlü çileyle parçalamaya çalıştığı o zor günlerde kendisi gibi Yahudi ajanı arkadaşlarıyla «TÜRK WILSONCULAR CEMİYETİ» ni kurmuşlardı. Böylece tarihin şerefli olan milletimizi üç günlük devlet o lan Amerika'nın mandası yapmak istiyorlardı.

Gene Tasvir de mason üstadı Ahmet Rasim, Tercümanda yüksek idareci Altunizadelerden Muhtar ve Ağaoğlu Ahmetler hep masonlardı.

«İleri» gazetesini bir Arnavut mason olan Celal Nuri, «Vakit» gazetesini ise Asım Us adlı masonlar ve A. Emin Yalman adlı yahudi dön meleri idare ediyor ve çıkarıyorlar dı...

İşte, Âkif ve bir grup arkadaşına cephe alanlar, bu hain masonlardı. Beynelmilel Yahudiliğin maşalığını yapanlar, âleti durumunda olanlar... Kültürümüzü ve imanımızı tahrip edip, milletimizi tamamen yabancı ideoloji ve kültürlerle peşkeş çek meğe çalışanlar.. Garbın maddesini ve materyalist felsefesini propagan da ederek, milletimize aşağılık komp leksi aşılayıp onu ye'se düşürmek isteyenler.. Bu hainler, millete, Avru pa medeniyeti diye. Yahudi Hristi yan ahlâkını, Yunan düşüncesini ve yabancı akideleri telkin etmeye çalıştılar. Geri kalışımıza sebep ola rak dinimizi gösterdiler. Milletimi zin, haklı olarak dinini ve imanını korumak için yapmış olduğu her ha reketi, bu mason kontrolündeki ba sın gericilikle, irtica ile damgaladı. Bugün de aynı şekilde hareket ediyorlar.

İşte Âkif, her zaman, millet ide olojisini hedef alan bu ajanlara kar şı, millet imanını ve hakkı haykır maktan geri durmadı. Onlar: «Garbın silahı var, şusu var busu var» dediğinde «Bizimde asırlardan beri garbın silâhlı ehl-i salib sürülerini dize getiren devletimizi üç kıta ye di deniz hâkimi yapan iman ve ide olojimiz var» derdi. Kendisine ve millete mürteci, gerici diye saldır malarına karşı da şu eşsiz cevabını verdi ki, bu milletimizin değişmez, temel karakterini ortaya koyar: Mil let baştaki üçbeş satılmış ajana bo yun eğmeyecek tarihin hiç bir dev rinde tahammül edemediği esarete, ideolojisine ve şerefli mazisine ya pılan hakarete karşı susmavacaktır Hainleri sureti katıyyede affetmeyecektir:

Biri ecedadıma saldırdı mı hatta

**Tükürün milleti alçakça vuran darbelere!
Tükürün, onlara alkış dağıtan kahnelere!
Tükürün ehli salibin o havasız viâziine!
Tükürün, onların asla güvenmez sözüne!
Medeniyet denilen maskara mahlûku görün
Tükürün maskeli vicdanına asrın, Tükürün!**

LARINI UNUTMA!— ÇEK KAHRAMANIDIR

boğarım.

— Boğamazsın ki

— Hiç olmazsa yammdan kovarım
Üç buçuk soysuzun ardından zağar-
lık yapamam

Hele Hak namına haksızlığa ölsem
tapamam

Doğduğumdan beridir aşıkım istik-
lâle

Bana hiç tasmalık etmiş değil altın
lâle

Yumuşak başlı isem kim dedi uysal
koyunum

Kesilir belki fakat çekmeye gelmez
boynum

Kanayan bir yara gördüm mü yanar
ta ciğerim

Onu dindirmek için kamçı yerim
çifte yerim

Adam aldırma da geç git diyemem
aldırırım

Çiğnerim çiğnenirim Hakk'ı tutar
kaldırırım

Zalimin hasmıyım amma severim
mazlumum

İrticam şu sizin lehçede manası bu
mu?»

Zaferin; garbın maddesinin değil
Hak'kın olduğunu. Yunan düşünce-
si, Yahudi - Hristiyan ahlâkı ve Ro-
ma - Tevrat nizamından meydana
gelen Avrupa medeniyetinin değil,
Hak'ka inanan milletimizin olduğu-
nu her fırsatta, her zaman yazdı.
Hak'kın vadettiği zaferin yarınlar-
dan daha yakın olduğunu millete
müdeleli ümit verdi.

Mason basının ihanetini ve yedi-
ği herzeleri de şiirleriyle en güzel
bir şekilde anlattı. İttihad ve Terak-
kinin müsaadesiyle meydanı boş bu-
lup türlü gazetelerle nasıl kültürü-
müzün, ahlâkımızın darbelediğini
gösterdi, millete tanıttı:

Türü adlarla çıkan namütenahi ga-
zete

Ayrılık tohumunu bol bol atıyor
memlekete

İt yetiştirmek için toprağı gayet
mümbit

Bularak fuhş ekiyor salma gezen
bir sürü it

Yürüyor dine beş on maskara alkış-
lanıyor

Nes-i hazır bunu hürriyet-i vicdan
sanıyor.

MİLLÎ MÜCADELE

YILLARINDA M. AKİF

Âkifin bu şekildeki basın müca-
delesini devletimizin yıkılışına kadar
sürdü. Ne yazık ki neticeyi deşistir-
medi. Zira çöküşümüz, on senelik,
yirmi senelik değildi. II. Mahmut,
III. Selim hatta daha evvelki devir-
lere dayanıyordu. Millet Düşmanla-
rının asırlık ihanetleri, temel direk-
lerimizi sarsmıştı. Hele İttihad ve
Terakkinin devletin başına geçirdi-
ği mason iktidar, memleketi sekiz
sene koruyamadı. Milletimizi, I. Ci-
han Harbinde, medeniyet denilen

Avrupa canavarının pençesine tes-
lim etti. İmparatorluğumuzu tarihin
karanlığına gömdü. Marx'ın 1856 da
çizdiği, Beynelmillel Yahudiliğin po-
litikası gerçekleşiyordu. İslâm Âle-
m parçalandı Düşman Anadolu'ya da
yandı.

Bütün bunlara rağmen Âkif gene
ümidini kesmedi. Hakkın zaferi
mutlaka gerçekleşecekti. Buna ina-
nıyordu. Nitekim milleti temsilden
fersab fersab uzak ittihad Terakki
ve kuyrukları teslim bayrağını çek-
miş, bir zamanlar cihana hükmeden
devletimizin imhasını imzalamıştı.

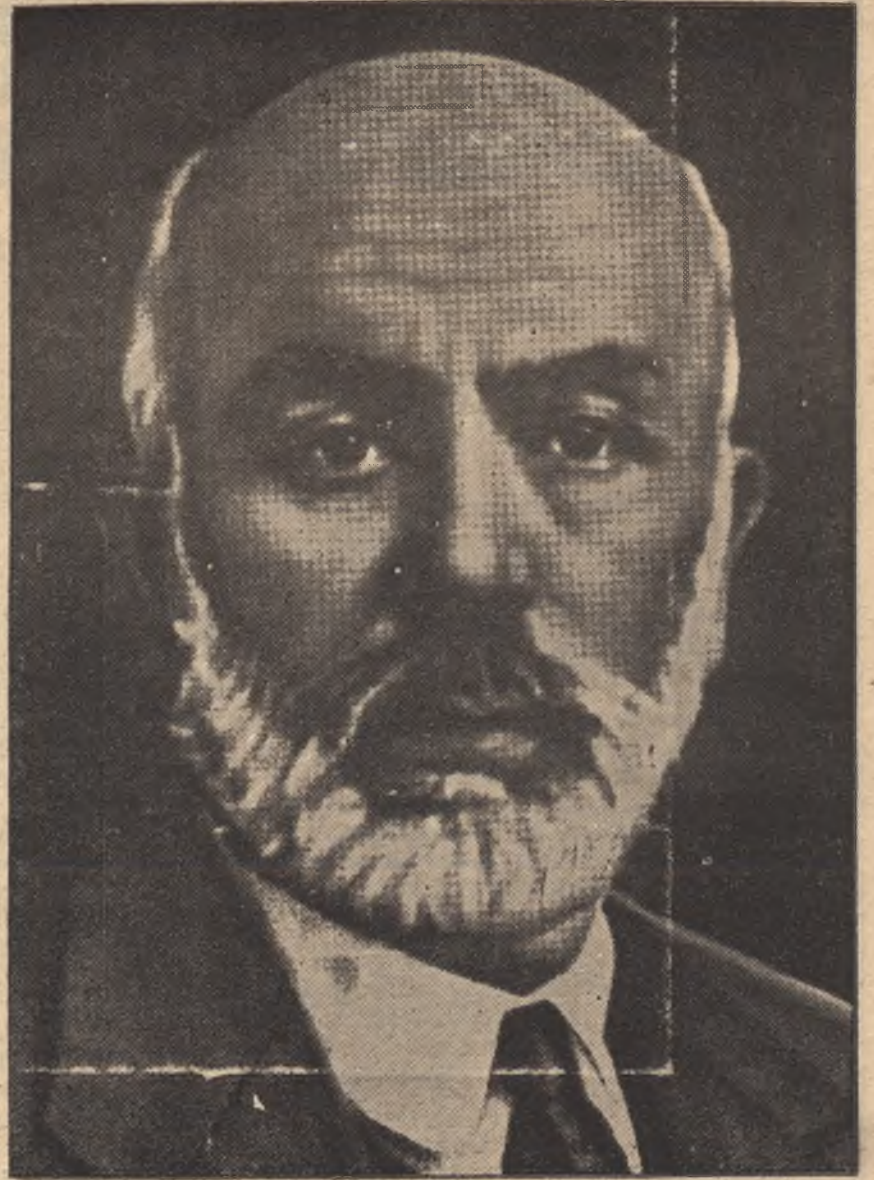
Devlet içinde devlet çıkaran mil-
letimiz henüz teslim olmamıştı, ol-
mak niyetinde de değildi. Daha
Anadoluda dalgalanan bayraklar
düşmemişti. Sancakların gölgesinde
Anadolunun tertemiz Mehmedî, El-
leri tüfekte gözleri ufukta, kararlı,
iman ve intikamından zerrece bir
şey kaybetmemiş olarak hâlâ dim-
dik ayakta idi.

Âkif için İstanbul'da kalmanın
bir manası yoktu. Zira müttefikler
ilk pençeyi oraya vurmuşlardı. Â-
kif bir fırsatını bulup Anadolu'ya
geçti. Dini ve vatani kurtarmağa a-
zimli, kararlı olan inananların safına
koştı. Başlı başına bir millet savaşı
ve milleti zafer olan **MİLLÎ MÜCA-
DELEYE!**

Memleketimizi köy köy, kasaba ka-
saba dolaştı. Her gittiği yerde yaptı-
ğı hitabelerle, coşkun şiirleriyle mil-
leti şuurlandırdı. Heyecanlara gark-
etti. Ümidlendirdi. Millet düşmanla-
rına karşı mesullerin sustuğunu, sö-
zün artık milletin olduğunu, milletin
konuşacağını anlattı.

Kastamonu'da Nasrullah Camiin
de verdiği va'z çok muhteşem oldu.
Bu konuşmasında Beynelmillel Yahu-
dilik ve Hristiyanlığın iğrenç politi-
kasına göre imzalanan «Sevr Antlaş-
masını» izah etti. Bu anlaşmaya gö-
re milletimize Orta Anadolu'da sade-
ce üç beş şehir bırakılıyordu. Bila-
hare bu bir avuç toprağa sıkıştırılan
Türk Milleti Beynelmillel Millet düş-
manlarının plânlamasına göre tama-
men imha edilecek böylece «Şark
Meselesi» halledilecekti. Âkif bu
coşkun hitabesinde kalabalık bir kit-
leye düşmanların iğrenç plânlarını
geniş geniş anlattıktan sonra vata-
nın ve milletin tehlikede ve yok
oluşa karşı karşıya olduğunu izah
etti. Milleti vazife başına çağırdı:
Vatanın takatı yoktur yeniden ihma-
le
Dolu dizgin gidiyor baksana izmih-
lâle
Sahipsiz olan memleketin batması
haktır
Sen sahip olursan bu vatan batma-
yacaktır.

Âkif'in bu meşhur hitabesi tabedi-
lerek bütün orduya ve millete dağı-

tıldı.

Millet, topyekûn bir mücadeleye
başladı. Bu mücadele milletin millet
düşmanları arasında oluyordu. İna-
nanlarla inanmayanların mücadelesi
I. Cihan Harbinde müttefik olduğu
Almanyadan bile ihanet gören mille-
tim, inanmayan hiç bir millettən
yardım almıyordu. Tek yardımcı
Allahü Teâlâ idi. Bir de diğer mem-
leketlerden bizim iman ve ideoloji-
mizin mensupları yardım göndermiş
lerdi.

Âkif bu mücadele yıllarında en gü-
zel şiirlerini yazdı. Onun yer yer işgal
edilen topraklarımızda inleyen mil-
letin, sönen ocakların, viran yurtla-
rın acısını ve ızdırabını yaşayan ve
yaşatan şiirleri bu yılların hatırası-
dır. Yine cephede, imanı ve namu-
su devleti ve milleti için kan döken
«İntikam! İntikam!» diye can veren
şehidlere en kıymetli zafer türkülerini
o söyledi, en güzel şiirleriyle ruh-
larını şad etti:

«Sana dar gelmeyecek makberi kim
ler kazsın
Gömelim gel seni tarihe desem sığ-
massın

... ..
Tüllenen mağribi, Akşamları sarsam
yarana

Yine birşey, yapabildim diyemem
hatırana...

MİLLETİN ZAFERİ

Millet zafere koşuyordu. Yapılan
gayretler bosa gitmemişti. İmanın
karsısında küfür. Hakkın karsısında
batıl eriyor, yok oluyordu. En şenli
bir vahşilikle ve alacakça toprakları
mızı çiğneyen düşman soluğa deniz
de alıyordu. Dökülen kan ter ve
göz yaşlarının nihayet karşılığı alın-
mıştı.

Kahraman millete zafer gülmüştü.

Ahmetler, Mehmetler, Ayşeler, Fat-
malar canlarını feda edip düşmüşler
Fakat, gölgesinde barındıkları san-
caklar düşmemişti. Âkif durur mu?
doğan güneşin aydınlığında sevinç
ve heyecan dolu bir ruhla mısrala-
rını dizdi:

Değil mi cephemizin sinesinde iman
bir

Sevinme bir acı bir, gaye aynı vic-
dan bir

Değil mi sinede birdir vuran yürek
Yılmaz

Cihan yıkılsa emin ol bu cephe sar-
sılmaz.

Ve daha sonra, bu ordulaşan mil-
lete hak ettiği destanı yazdı: **İS-
TİKLÂL MARŞI** bu destanla tekrar
cihana haykırdı: «Zafer Hakkın ve
Hakka inananlarındır.»

EDEBİYAT TARİHİMİZDE

ÂKİF

Âkif Edebiyat tarihimizin unutul-
maz simalarındandır. O. Aruzu en
iyi kullanan bir kaç şairimizden biri-
dir. «Şiir dili değildir. Nazıma ve a-
ruza gelmez» dedikleri Türkçeyi ha-
mur gibi yoğurmuş en sade ve us-
talıklı bir şekilde aruz kalıplarına
sığdırmıştır. En çetrefilli, en çiğ ke-
limeleri bile mısralarında en güzel
yerlere yerleştirmiş, zevkli ve akı-
cı nazımın tatlılığına uydurmuş-
tur.

M. Âkif esasında «Sanat sanat i-
çindir» düsturundan hareket etmiş
bir şairimiz değildir. Sanat itibarıyla
çok müessir bir ustalığıyla bera-
ber, o daha ziyade millet için sanat
yaşamıştır. Aruzu millet imanının,
millet meselelerinin hizmetinde kul-
lanmıştır. Bunun içindir ki, bir çok
hücumlara hedef olmuştur. Onunla
çatışan edebiyatçıların çoğu millet

(Devamı 14 ncü Sayfada)

Atiye karanlık görerek azmi bırakmak...
Alçak bir ölüm varsa, eminim budur ancak!
Dünyada inanmam, hanj görsem de gözümle:
İmanı olan kimse gebermez bu ölümle;
Ey diodiri meyvî, «iki el bir baş içindir»
Davransana... Eller de senin, baş da sendir!...

millî kültür lûgatçesi

BİD'AT

— 2 —

3. Cemaatle nâfile, Regâip, Beraet, Kadir ve Tesbih namazları kılmak. Teravih ve istiskâ namazlarının cemaatle kılınmaları böyle değildirler.

4. Namazda ta'dil-i erkânı terketmek. Tavuğun yem yediği gibi, yani acele acele namaz kılmak. Bu hususta Cenab-ı Hak şöyle buyurmaktadır: «İşte (bu vasıflarla beraber) namaz kılanların vay haline ki, onlar namazlarından gâfildirler. Onlar riyakârların tâ kendileridir.» (1)

Namazda ta'dil-i erkânı riayet etmek, İmam A'zam ile İmam Muhammede göre, vaciptir. Şu halde, bir kimse namaz kılar-ken ta'dil-i erkânı riayet etmeyecek olursa, eğer halâ vakit varsa namazını iade etmesi doğrudur. Fakat vakit çıkmış ise, o namaz câiz olmakla beraber kılan da günahkâr olur.

İmam Şafii ile İmam Ebû Yusufa göre ise; ta'dil-i erkânı riayet etmek farzdır. Bunun için, bir kimse ta'dil-i erkânı riayet etmeyecek olursa, namazını mutlaka yeniden kılması lâzımdır. Çünkü farzı terketmiş olmaktadır.

5. Cemaatle namaz kılar-ken imamdan evvel veya sonra hareket etmek. Yani imamdan evvel rûkû ve secdelere varmak veya kalkmak. Bu konuda Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor: «İntibaha geliniz ki, sizden biriniz imamdan önce başını kaldırırsa, Allahın, o kimsenin başını kıyamet günü eşek ve domuz kafası gibi kılacağından korkmaz mı?» (2)

6. Cemaatle namaz kılar-ken safları düz ve dosdoğru tutmamak. Resûlû Ekrem Efendimiz her namaz kıldıracağı zaman safların düzgün tutulmasını ashabına dikkatle söyler ve ondan sonra namaza başlardı. Hatta bu konuda bazı talimatları vardır: «Saflarınızı doğru ve düzgün tutunuz. Çünkü safları düzgün tutmak namaz kılmanın bir parçasıdır.» (3)

7. Kur'an-ı Kerimi teğanni ile okumak ve bu tarz okunan Kur'anı dinlemek. Bu şekilde Kur'an okuyan kimselere, Kur'an-ı Kerim lânet eder. Raks yaparak zikretmek. Raks bir takım çalgı, nağme ve benzeri şeylerle aşka gelerek dönmek demektir.

Bazı kimseler de, Kur'an okuduğu ve ya bir ilâhi ve kasîde söylendiği yahut va'z ve nasihat yapıldığı zaman, riyâkârlıktan hoplar, zıplar ve kendi kendine döğünür. Böyle riyâkârların hareketleri de en çirkin bid'atlerdendir.

8. Hutbe esnasında Salâvat-ı Şerife getirmek, «Allah razı olsun» ve «Âmin» demek. Çünkü hatip hutbe okumaya çıktığı zaman ne dünya ve ne de âhirete ait hiç bir şey konuşulmaz ve okunmaz. Hatta namaz bile kılınmaz. Sadece dikkatle hatibi dinlemek lâzımdır.

9. Müsriif olan kimseye sadaka vermek. Müsriif, har vurup harman savuran, çoluk çocuğunu unutarak eğlence verilerinde her türlü rezaletlerle vakit geçiren kim sedir Bunlara, hadlerini bildirmek için, yardım etmemek lâzımdır. Ancak çocuklarına, kendisinden saklı olarak, givim eşyası v.s. verilebilir. Raks maksadıyla oyna-

mak, şöhrat ve riyâ için Kur'an-ı Kerimi hatim ettirmek te en çirkin bid'atlerdendir.

10. Kadınların toplanarak yüksek sesle Kelime-i Tevhid getirmeleri. Nikâh düşmeyen erkeklere taziye gitmeleri. Yabancı bir erkekle bir evde yalnız kalmaları. Kabir ziyaretini meşrû olmayan tarzda yapmaları. Nikah düşmeyen yabancı bir erkeğin davetine icabet etmeleri. Resûlû Ekrem Efendimizin mevlûdünü erkeklerin duyacağı şekilde ve durumda yüksek sesle okumaları hep en çirkin bid'atlerdendir.

Bundan başka bid'atleri, cereyan ettikleri sahalara yönünden de üç guruba ayırabiliriz:

- 1 — İnançlarımıza sokulan bid'atler.
- 2 — İbadetlerimize sokulan bid'atler.
- 3 — Âdetlerimize sokulan bid'atler.

İNANCIMIZA SOKULAN BİD'ATLER

Bid'at dediğimiz zaman aklımıza ilk gelen, inançlarımıza sokulan bid'atlerdir. Bunlardan bazıları sahibinin imandan çıkmasına bile vesile olurlar. Meselâ; gerek Peygamber Efendimizin zamanında, gerek daha sonraki zamanlarda ortaya atılan gayr-i islâmî düşünce ve ideolojiler bu cümledendir. Müslüman bir kişi bunlara inanınca derhal İslâmiyetten uzaklaşır. Bu bid'atlerden bazıları da ferdi imandan çıkarmaz, ama bunları yapmak en büyük günahdır. Hattâ adam öldürmekten ve zinâ etmekten bile kötüdür. Yani küfürden sonra akla ilk gelen bu bid'atlerdir Meselâ; kabir sualini inkâr etmek böyledir.

İmana ait meselelerdeki içtihadından dolayı kişi mazur sayılmaz. Halbuki amelere ait meselelerdeki içtihadı neticesinde hataya düşen müctehid mazur olduğu gibi sevap bile alır. İnançlara sokulan bid'atlerin zıddı olan doğru yol; Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat yoludur ki, Matürîdî ve Eş'arîlerin yolu da budur.

İBADETLERİMİZE SOKULAN BİD'ATLER

Bunların fenalık derecesi itikada müteallik bid'atlerden daha hafif ise de yine de hak yoldan sapmadır. Bu bid'atler, bilhassa Sünnet-i Mükkedelere engel teşkil ederek olursa daha fenâdır İbadetlere sokulan bid'atler hakkında çeşitli görüşler vardır. Bazıları bunu sünnetleri terk etmekle yorumlamışlar. Diğer bazıları da başka mütealalarda bulunmuşlardır. İbadetlere sokulan bid'atlerin vanlıs olduğuna delilimiz; Resûlû Ekrem Efendimizin ibadetlere, bazan terk etmekle beraber, dikkatle devam etmiş olmasıdır.

ÂDETLERİMİZE SOKULAN BİD'ATLER

Böyle bir bid'atı işlemek sapıklık olmasa da işlememek daha doğru olur. Bu çeşit bid'atlerin doğru olmadıklarını gösteren şey; «Sünnet-i Zâide» vani Peygamberimizin adet cinsinden olan bazı şeyleri yapmakta devam etmesidir Serefil olan bir işve ya yerde sağ eli ve sağ ayağı kullanmak, kötü olan şeylere ise sol el ve sol ayakla başlamak böyle olup müstehabdır.

NETİCE

Hülasa: Peygamber Efendimizin buyurduğu gibi «Her sonradan olan şey bid'attir.

Her bid'at sapıklıktır. Her sapıklığın sonu da cehennemdir.» (4) Peygamberimiz başka bir Hadis-i şerifinde de şöyle buyurur: «Allahü Tealâ bid'at sahibinin orucunu, haccını, umresini, cihadını, verdiği sadaka yı ve adâletini kabul etmez. Kılın hamurdan çıktığı gibi, o kimse İslâmiyetten çıkar.» (5)

Hadis uyduran kimseler de İslâm nazarında bid'atlılardır. Bunlar hakkında Resûlû Ekrem Efendimiz şöyle buyurmaktadır: «Bir kimse bile bile bana yalan isnad ederse, cehennemdeki yerine hazırlansın.» (6)

Bid'atler saya saya bitirilemez. Ancak bu hususta şu sağlam ölçüyü elden bırakmamak lâzımdır. O da; karşılaşılan her meselede Allahın Kitabına, Resûlünün Sünnetine, İcmâ-ı Ümmete ve Kıyas-ı Fukahâyâ müracaat etmek. Bu dört aslı delilin göstermiş olduğu Ehl-i Sünnet yolundan aslâ ayrılmamaktır. Bu, her müslümanın yerine getirmek zorunda olduğu bir vazife hem de dünya ve âhiret selâmetinin garantisidir. Bu hususta Kur'an ve Sünnette pek çok deliller vardır:

«... Peygamber size ne verdiyse (ne getirip emrettiyse) onu alın, size neyi yasak ettiyse ondan da sakının. Allaha korkun. Çünkü Allahın azâbı çetindir.» (7)

«Ey iman edenler, Allaha itaat edin. Peygambere ve sizden olan emir sahiplerine de itaat edin. Eğer bir şey hakkında (tefrikaya düşer) cekişirseniz, onu Allaha ve Peygambere döndürün. (O hususta Kur'an-ı Kerime ve Sünnet-i Seniyyeye müracaat edin) Eğer Allaha ve âhiret gününe inanıyorsanız. Bu, hem hayırlı, hem netice itibarıyla daha güzeldir.» (8)

«Ey mü'minler. Size bir emânet bırakıyorum ki, ona sıkı sarıldıkça yolunuzu hiç şaşmazsınız. O emânet, Allah Kitabı Kur'andır.» (9)

«Size iki şey bırakıyorum ki, onlara uyduğunuz müddetce aslâ sapıtmazsınız. Onlar da; Allahın Kitabı ve benim Sünnetimdir.» (10)

İSTİFADE EDİLEN KAYNAKLAR:

1. Kur'an-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm - Hasan Basri Cantay.
2. Kütübü Sitte.
3. El-Câmius-Sağîr - Es-Süvûtî.
4. Mevzuât - Aliyyül-Karî
5. Et-Tarikatü'l - Muhammedive İmam Birgîvî.
6. Tarikatü Muhammediye şerhi Berîka - Hadîmî.

- (1) El-Mâun Suresi, âyet: 4, 5, 6.
- (2) Muvattâ: 3/57 - Müsned: 2/425
- (3) Buhârî: 10/71 - Müstim: 4/124 Ebû Dâvud: 2/93 Tirmizî: 253 Nesâî: 10/23 İbnü Mâce: 5/50 Muvattâ: 3/81 Müsned 1/419
- (4) Ebû Dâvud: 39/5
- (5) İbnü Mâce: Mukaddime 7 - Müsned: 3/310
- (6) Buhârî: 3/38 - Ebû Dâvud: 20/4 Tirmizî: 31/70 Müsned: 1/65 İbnü Mâce: Mukaddime/4
- (7) El-Hasr Suresi, âyet: 7
- (8) En-Nisâ Suresi, âyet: 59
- (9) Vedâ Hutbesinden
- (10) Sâd: 2/2 - Müsned: 3/14 - Tabakâtü İbnü Sâd: 2/2 - Müsnedü Zeyd B. Ali: 969

MİLLET YILDI!..

ZAMLAR KİMİN HESABINA DEVAM EDİYOR?

— Bütçe'de açılan delikleri kapamak için milletin ihtiyaç maddelerine zam getiren, millete vergi üstüne vergi tarheden Maliye'nin, Bütçe Komisyon Başkanı Erol Yılmaz Akçal. Kâğıtlar arasına gömülmüş yeni vergiler mi düşünüyor acaba?

TÜRK EKONOMİK HAYATININ GEÇİRDİĞİ KRİZ

Bu yazımızla, Türk ekonomik hayatının son günlerde geçirdiği büyük krizlere temas edeceğiz.

Devalüasyonu müteakip ilgililerin vermiş olduğu bütün teminatlara rağmen, fiat kontrolü yapılamamış ve fiyat artmalar kaydedilmiştir. Bu esnada görülen zahımlar, şoför boykotuna sebep olmuş, Personel Kanununun tatbik edilip edilemeyeceğinin tartışıldığı şu günlerde, yeni vergilendirmeyi doğurmuş ve enteresan vergi furıyası başlamıştır.

İlâca % 41.67 oranında zam yapılmış, PTT hizmetleri, kömür, demir ve çeliğe zam yapılacağı açıklanmıştır. En son haberler giyim eşyası fiyatlarının da artacağı meyanında. İçilen sudan, parkta alınacak temiz havaya kadar herşeyin vergilendirilmesi hususunu ihtiva eden 27 çeşit vergi ve harç tasarısı, komisyonlarda kabul edilerek, Meclis Umumî Heyetine gelmiştir.

Fakir halk tabakası İşletme Vergisini henüz sindiremezken, ortaya yeni zam ve vergilerin atılması, herkesi sükûtu hayâle uğratmıştır. Maliye Bakanlığı böylesine saçma kararları mahsus mu almaktadır, yoksa piyasa ile birlikte Maliye Bakanlığını da dürtükleyen, zorlıyan başka güçler mi vardır? Cevabı verilecek suâl bu olmak gerekir.

ZAM VE VERGİLERİN ARKASINDAKİ GÜÇ

Şimdi Türkiye'de memur, işçi ve şoför ücret ve maaşlarındaki cüz'î artış ile piyasa artışı mukayese edelim:

Hatırlanacağı üzere dolmuş ücretlerine bir müddet önce zam yapıldı. Ancak zammın yapılışını müteakip bir kaç hafta içinde, yedek parça fiyatları görülmemiş artışlar gösterdi.

İşçi ücretlerine boykot, grev derken birkaç kuruş zam yapıldı. Fakat piyasa atmosferi had safhaya çıktı.

Memura Personel Kanunu ile cüz'î bir avans verileceği söylendi. Arkasından giyim eşyaları, PTT hizmetleri ve kömüre zam.

Bu doğru orantıyı çözebilme için şu iki temel hususiyetin bilinmesi elzemdir:

1 — Piyasa tamamıyla yahudinin başını çektiği gayr-ı müslim şirket ve şahısların kontrolü altındadır.

2 — Yahudi Protokollerinde 6. Fasil der ki: «Ücretleri de arttıracamız. Fakat ücretlerin artışı ile birlikte birinci derecede ihtiyaç maddelerinin de fiyatlarını pahallandıracamızdan, işçilerin ücret artışından hiç bir istifadeleri olmayacaktır.»

UCUZLADIĞI AÇIKLANAN TRAKTÖR FİYATLARI, ARTTI

Birinci şıkkı ele alalım: Dikkat edilirse Türkiye'de bilhassa son zamanlarda yapılan zamlar, mamûl madde fiyatlarına taallûk etmektedir. Köylümüzün istihşâl ettiği maddeler üzerinde bariz bir artma olmadığı, buna mukabil şeker pancarı gibi istihşâl maddelerinde alım fiyatının 20 kuruş gibi cüz'î bir fiat olduğu görülmektedir.

Birkaç hafta önce radyo ajanslarında ham madde artışı sebebiyle traktör fiyatlarında 3 ile 5 bin liralık ucuzlamanın olacağı bildiriliyordu. Halbuki bugün, Traktör fiyatlarında değil ucuzlama, 8-10 bin lira pahallanma olacağı açıklanmış bulunuyor.

İlâç fiyatlarına % 41.67 oranında zam yapılmıştır. Meselâ B 1 Vitamini 150 lira iken 520 liraya, Klorofelinkol 140 lira iken 738 liraya, Nov aljin 72 lira iken 512 liraya çıkmıştır. İthal maddelerindeki artma, buna sebep olarak gösterilmektedir. Ne var ki bu iddiayı öne sürenler, piyasada hâlen bulunmayan ilâçların 1-2 hafta içinde sürümünün yapılabileceğini ifade etmişlerdir ki; bu ifade yukarıda sebep olarak gösterilen cümleyi tamamen tekliz etmektedir. Şu halde piyasada sıkıntısı çekilen ve bilhassa fakir halkın ihtiyaç duyduğu ilâçlar, ecza depoları tarafından stok halinde elde tutuldu. Ve zam kararı alındıktan sonra, piyasaya sürümü yapılacak ilâçlara yapılan bu derece yüksek zammın, başka türlü izahı yapılamaz.

TÜRKİYEDE İTHALÂTÇI FİRMALAR

Uzun uzun şuna zam yapıldı, buna zam yapıldı demiyeceğiz. Şu şirket stok yaptı, bu malı saklıyor demenin de faydası yok. Zira herşey gözle görülüyor. Bizim ortaya koyacağımız piyasa üzerinde yahudi hâkimiyetinin olup olmadığıdır.

İstanbul'da sadece ithalâtçı firma olarak çalışan ve organik olmayan kimyevi maddelerini

ithâl eden 432 firmadan 276 sı yahudidir. Bu rakam ilâç sanayiine kimlerin hâkim olduğunun açık misalidir. Bu rakam, bize ilâca neden zam yapıldığını anlatmaya kâfidir.

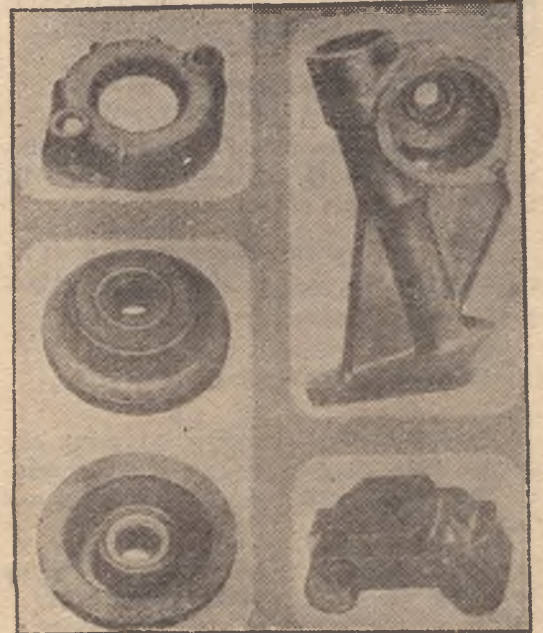
Maden cevheri, cüruf ve küll ithâl eden 8 firmadan 4 ü gayr-ı müslimlere aittir. Bu rakamlar da demir, çelik gibi madenlere neden zam geldiğini anlatır. Velhasıl Türk ekonomisine ait basit rakamlar dahi, ekonomimizin yahudi lâğımına, millî servetimizin yahudiliğin kasasına aktığını gösterir.

İkinci şıkkı gelince: Personel Kanunu ile memura maaş artışı vaad ediliyor, işçiye birkaç kuruş fazla para veriliyor. Şoföre 25-50 kuruşluk zam hakkı veriliyor. Amma aynı anda giyim eşyaları, yedek parça, kömür, PTT hizmetleri, ilâç, akaryakıt, su, elektrik zam üzerine zam alıyor. Türkiye'de bilhassa son günlerde tatbikat safhası bulmuş bu program, Yahudi protokollerindeki direktifin tamamen aynıdır ve başarıyla yürütülmektedir. Mevzî gelir artışı yapılıyor, fakat aynı anda piyasa yükseliyor.

Maliye Bakanlığını bu kadar gülünç ve acayip vergi kararları almaya zorluvan tek âmîl budur. Yetkililerin ve millete bağlı her ferdin bu kesin gerçekleri görmeleri zamanı gelmiştir. Ve geçmektedir. Karaköye taht kuran, Sirkeciye saplanan, İzmir Limanına çivilenen bu iğrenç sü-lüklerin gerçek şahsiyetlerini ortaya koymanın zamanıdır. 100 milyonluk porselen kaçakçılığının faileri serbest bırakıldığı müddetçe, zeytinyağına parafin karıştırmak suretiyle yerle bir edilen zeytinyağı ihracaatımızın mes'ûlleri beraat ettikçe, Türkiye'mizde buhranın sorumluları saklanıyor demektir.

Ve Türkiye'mizde yeni bir devalüasyon ihtimali yabana atılmamalıdır. Ard arda yuku bulan zamlar, bir ihtilâlin tomurcuklarıdır. Elinde birkaç kuruş parası bulunan bir şahıs, «yarın işçilerim grev yapar, boykot yapar» korkusuyla iş sahası açmaktan imtina etmektedir. Böylelikle iş sahası gittikçe daralmakta, çemberi zorlamakta ve bir komünist ihtilâlin gelmesine ön ayak olmaktadır. Gayr-ı müslimler haricindeki iş adamları bunu hatırlamalıdır. Hükümet yetkilileri de işçiyi bir komünist ihtilâlin önde gelen tabakası yapmaya çalışanlarla, ancak sağlam bir doktrine sahip olunarak savaşılabileceğini unutmasınlar.

(Devamı 14. Üncü Sayfada)

— İlâca, demir-çeliğe, PTT hizmetlerine yapılan zamlar milleti yıldırmaştır. Millet sadece yahudiye kâr getiren bu zamlardan nefret etmektedir. Yukarıda şoförü boykota sevkeden zamlı yedek parçalar görülüyor.

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

— 25 —

Sendikaları ihtilâlcî mücadelede bir alet haline getiren komünistler ihtilâlden sonra sendikaları işçiyi esirleştiren bir hale sokarlar. Lenin'in tabiriyle sendikalar Transmaslon kayışları haline alırlar.

İşçinin 1817 den itibaren Rusyada ne durum da olduğunu ibretle incelemek gerekir. Tarih sırasıyla Rusya'da işçi ve köylüye tatbik edilen iğrenç rejimi görelim.

İHTİLÂLDEN ÖNCEKİ PARLAK VAADLER
«TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN», «FABRİKALAR İŞÇİNİN»

7 Kasım: Petrograd'da Bolşeviklerin hükümet darbesi. Yeni Bolşevik hükümetinin köylülere geniş arazi parçaları dağıtma kararını alışı; polis teşkilâtını ve daimi askerliği tamamen kaldıracığını, tekmiil memurların halk tarafından azledilebileceğini, işçilerin endüstriyi kontrol hakkına sahip olabileceğini vadedişti. Millet Meclisinin toplanacağını da vadedmişti ama, bunu geriye bırakabilmek için elinden geleni yapmaya çalıştı. (1)

ZORAKİ SEÇİM, NABIZ YOKLANIYOR.

Darbeden sonra Lenin halkın nabzını yoklamak üzere seçim yaptırdı. Netice korkunç bir mağlubiyeti ifade ediyordu. Komünistler her zaman tekrarlayacakları taktiğe baş vurdular. Parlementoyu ilk fırsatta dağıttılar. Ve parlamento ekseriyetine dayanan hükümet isteyen işçileri vurdu, işçi (!) hükümetli işçiyi vuruyordu.

25 Kasım: Yapılan seçimler sonunda 36 milyon Bolşevik, 20 milyonunu Sosyal ihtilâlciler kazandı. Demiryolu işçilerinin koalisyon hükümetinin kurulmasını istemişleri. Bu isteklerinin Lenin tarafından reddi. Lenin'i Halk Komiserleri Konseyinin 15 kişilik azasından Rikof, Kamenev ve Zinoviev dahil ve diğer 11 kişinin, «hiçbir mesuliyet taşımayan bir rejimin kuruluşunu ve inkılâbın yıkılışını» protesto maksadıyla istifaları.

18 Ocak 1918: Çeka muhafızları tarafından Millet Meclisinin dağıtılışı. Ertesi günü, Meclisin kuruluşunu tesbit eden silâhsız Petrograd işçilerinin, Lenin'in askerleri tarafından öldürülüşü. Hâdiseye nefretle şahit olan Maksim Gorki'nin kafa tutuşu; «Pravda yalan söylüyor...» (2)

SENDİKALARIN FESHİ

1918 Yaz: Çeka'nın terörü arttırması, Demokrat Sosyalistlerin (Menşeviklerle Sosyal İhtilâlciler) peşlerinin takibi.

İşçi sendikalarının yutuluşu ve hükümet tarafından kontrolü; işçilerin grev hakını reddedilişi (Birinci Rus İşçi Sendikaları Kongresi).

SENDİKALARIN FESHİ

Sendika hürriyeti bayraktarlığını yapan, sözde işçi dostu (!) gerçekte işçi katili komünistler 1821 den itibaren, işçiyi köleleştirme siyasetlerine hız verirler:

1921-2: İşçilerin morallerinin düşük olması ve umumî düzensizlikten dolayı büyük kıtlık.

3 Nisan: On birinci Kongrenin Stalin'i Genel Sekreter olarak seçmesi, hür işçi sendikalarını «kapitalist devrenin yaşayışı» olarak ilân edilişi.

8 Haziran: Albert Einstein, Maksim Gorki, Anatole France ve diğerleri vasıtasıyla, dünyanın protestosunu harekete getirişi.

1928: İlk Beş Senelik Plân (1928-1932) zorla kolektifleşme, bağımsız çiftçilerin (kulaklar) topraklarının ellerinden alınması ve zorla sanayileşme. 1928 ve 1932 arasında, 5.000.000 Ukraynalının açlık ve sürgün yoluyla öldürülüşü.

22 Ekim 1920: İşçi sendikalarının feshi; sendikaların vazifesinin, sendika başkanı tarafından «idareye yardım» şeklinde tarifi. İşçilerin, kendilerine mümkün olduğu kadar az ücret ödenmesi arzusunun ilk defa olarak gösterişleri (Dnepropetrovsk işçileri tarafından istenmiştir.) (3)

İŞÇİNİN ESİRLEŞMESİ

«6 Eylül 1930: İş kararnamesine göre, işçilerin hareketini kontrol için, ücret kartesi esasının kabulü; 1938 işçi dosyasının öncüsü.» (4)

15 Kasım 1932: İş Kanununun yeniden gözden geçirilmesi; 47. fasla göre, mühim sebepler göstermeksizin bir gün işe devamsızlık hali; işten çıkarılma, yiverek karnelerinin geri alınması ve teşkilât tarafından temin edilmiş evlerden «senenin hangi mevsiminde olursa olsun», ailesiyle beraber, «taşınacak vasıta temin edilmeksizin» çıkarılma imkânlarını temin etmektedir.

27 Aralık: İş Kararnamesine göre, dahilde pasaport kullanılması usulünün kabulü. Stalin'in önderliğini yaptığı, ücretlerin eşit olmasına karşı mücadeleye, sendikaların karışması.

1932-3: İnsan gücünün azalması ve köylülerin hayvanlarını öldürmesi yüzünden, insanların sebeb olduğu kıtlık.

Ocak 1933: Sendika işçilerinin işçileri destekleyici hareketinin «sâf ve basit sendikacılığa» yol açması kabahat isnad etme terimi (sendika başkanının takbihi).

6 Nisan: Ücretlerin azaltılmasına (Normların yeniden gödenen geçirilmesi) itiraz edenlerin «sınıf düşmanları» olarak kabul edilmesi. (5)

28 Aralık: İş kararnamesi, Hitler taklid edilerek iş dosyası esasının kabulü. Sosyal güvenlik haklarından istifade için bir fabrikada 6 yıl çalışma mecburiyeti. 20 dakika işe geç kalanın, bir gün işe gitmemiş gibi kabul edilmesi ve aynı cezalara çarptırılması.»

26 Haziran: İş Kararnamesi. 20 dakika işe geç kalanın ağır bir suç olarak kabul edilmesi 2-6 ay hapis cezası, hapisteyken ücretlerin %25 kısılması, sosyal hakların kaybolması, lojmanlardan atılma.

22 Temmuz: Çalışma Talimatının genişletilerek «işten kaçanlara» (20 dakika işe geç kalanlara) uygulanan cezaların, yemeğe erken gidenlerle yemekten geç dönenlere de tatbiki.

18 Ocak 1941: İdare tarafından istendiği takdirde, mesaiye kalmayı reddedenler, işte kaçanlara uygulanan cezaların tatbik edilebilmesi için iş talimatının genişletilmesi. (6)

İşte işçi bu suretle esirleştirilmektedir.

SOVYET RUSYADA İŞÇİ ESARETİ DEVAM ETMEKTEDİR.

Aşağıdaki satırlar, Rusyada ve Çinde hâlâ devam eden işçi ezaretinin ızdırâplı ve fakat mevsuk bir tablosudur.

Kırk yıl geçtikten sonra hâlâ sosyalist bir devlette hiçbir azalma belirtisi göstermeyen, köle işçiliği diye acayip bir olaya raslamaktayız. Bu köle çalışması, Sovyet sosyalist ekonomisinin ve ekonomi planlamasının mühim ve bölünmez

bir unsurudur. (Köle çalışmasının birçok avantajları sağlaması bunun sebebidir. Sovyetler Birliğinin, yatırımı ve çalışmayı kontrol altında bulundurmakla, bir nevi iş halinde olduğunu unutmaya çalışıyoruz. İş deyimleriyle tamamiyle bir anlam ifade edebilen Sovyet işi işte budur. Bir kısmını, bu fasla prohog yaptığımız yazısına Tchernavin şöyle devam ediyor.

«...kamplarda tutsak işçiler mevcut. Bu insanlar gerçekte, GPU iş adamlarının yatırımı teşkil etmektedirler; pahalı cihaz ve makinelerin yerini almaktadırlar. Makineler için binalara, bakıma ve belirli miktar ve kalitede yakıt ihtiyacı vardır. Halbuki, bu yargılı tutsaklar için, böyle bir şeye lüzum yok. Bakım istemezler, ken dilerinin yapmış olduğu ısıtılmamış barakalarda yaşayabilirler. Yakıt ihtiyaçları yiyecekleri şartlara göre ayarlanabilir: Bir kiloluk ekmekleri 400 grama indirilebilir, şeker hiç verilmese de olur; kokmuş tuzlu et, yahut deve eti karşılığında, aynı şekilde iyi olarak çalışırlar. Netice olarak, tutsak, her şey için en elverişli makinedir; bugün bir kanal açar, öbür gün ağaçları devirir, ertesi gün de balık tutar. Tek gerekli şey, onu iş yapmaya zorlayacak verimli bir teşkilâttır. Bu ise, GPU'nun «ihtisası»dır.

«Ama hepsi bu kadar değil. Tutsaklığını mevcut olduğu ülkelerde, kölelerin temini hiçbir şeye malolmamaktadır; malzeme hudutsuzdur ve bilanço düzenlenirken hesaba katılacak ne faizler, bırakmış borçlar, ne de ihtiyaç hesabı mevcuttur.

«Ve sonra, ücretler meselesi, maaşlar, hayat sigortası, sendika ödenekleri, vs. bütün bunların hepsi, Sovyetlerin yaptıkları işler için hayati değer taşıyan, çalışma masrafları olarak gruplandırılabilir. GPU'nun bu hususta sıkılmasına lüzum yoktur. Bir kamp bölgesinde çalışan binlerce insan arasında, maaş alan memurların sayısı, birkaç kişiyi geçmez; geri kalanlar, ücretsiz olarak çalışmaktadırlar... Bu iki faktörün bulunmayışı insan değerinin düşürülmesi ve ücretler GPU'ya, balıkçılık gibi tehlikeli işlerde yüzde otuz beşten aşağı olmıyan bir tasarruf sağlamaktadır. Beyaz Deniz Kanalı gibi yapı işlerinde ise bu tasarruf daha da fazla olmaktadır. (7)

(Devamı Gelecek Sayıda)

- (1) Gizli isim. Lin Yutang. S: 44
- (2) Gizli isim. Lin Yutang. s: 45
- (3) Gizli isim. Lin Yutang. s: 45
- (4) Gizli isim. Lin Yutang. s: 48
- (5) Gizli isim. Lin Yutang. s: 49
- (6) Gizli isim. Lin Yutang. s: 55
- (7) Gizli isim. Lin Yutang. s: 65

İbadet Hürriyeti Kısıtlanmamalıdır

Bir müddet önce gayrı milli güçlerin başlat-
tığı «Hacca izin vermeme» kampanyası halâ de-
vam etmekte ve gün geçtikçe de hızlanmaktadır.
Her yıl hac mevsimi arefesinde hacca mani ol-
mak için çeşitli vesileler arayan hainler, bu vi-
da İslâm memleketlerinde gûya tehlikeli ve sal-
gın hastalıkların kol gezdiğinden bahsediyorlar.

Dünya sağlık teşkilatı gibi beynelmîlî Ya-
hudiliğin emrindeki bir kuruluşun tezgâladığı
bu tertip, kısa zamanda Türkiye'de de mason
uşakları arasında taraftarlar bularak tam bir iha-
net halini aldı. Yahudi güdümlü gayrı milli ba-
sın ise, millete hazırlanan bu iğrenç oyunların
hoparlörünü yaparak zihinler üzerinde bir
terör kurmaya çalıştı.

Dünya sağlık teşkilatı daha birkaç ay önce
«Suudi Arabistanda kolera tehlikesi (!) olduğun-
nu, bunun hac mevsimi sonuna kadar devam ede-
bileceğini» açıklamıştı. Aynı zamanda da Türkiye
ye bir yazı göndererek bu yıl hac izni verilmeme-
sini istemişti. Durum böyle iken, Türkiye'de Sağ-
lık Bakanlığı, Türk Tabipler Birliği ve diğer
bazı ilgililer Dünya Sağlık Teşkilatı gibi yahudi
kontrolündeki bir kuruluşun emirlerini yerine
getirmek için yarış edercesine «Hacca izin verme-
me» kampanyasına hemen iştirak ettiler.

Hatırlanacağı üzere, ilgili mercilere birçok
ihmallere rağmen kolera tehlikesi atlatılmış ve
Dünya Sağlık teşkilatının bunu dünyaya ilanı-
la da Türkiye'nin Avrupa kapıları açılmıştı. Ara-
bistanda kolera salgını Türkiye'den daha evvel
(Ağustos) başlamıştı. Hala tehlikenin devam et-
tiği ve bunun hac mevsimi sonuna kadar sürece-
ği beynelmîlî Yahudilik ve ajanları tarafından
ısrarla propaganda edilmektedir. Bunun mahive-
ti nedir? Bu, deveyi pîre yapmak değil de nedir
Dünya Sağlık Teşkilatı, Türkiye'nin Avrupa ve
hristiyan milletlerle temas etmesinde bir sakın-
ca görmezken, neden İslâm ülkeleriyle olan mü-
nasebetlerini sınırlandırmak istemektedir?

«Ben söyleyeceğimi söyledim. Hac yasağı gû-
rüşünde ısrar ediyorum. Bu yıl hac tehlikelidir.
Kolera bakımından Suriye kaynamaktadır.» diye
beyanat veren Vedat Ali Özkana ve diğer ilgililer
re deriz ki:

Avrupalı hiç bir ülke Suudi Arabistanlılara
sınırlarını kapamamıştır. Arabistandan Avrupaya
yolcular gidebilmektedir. Aynı ülkeler Türkiye'ye
de sınırlarını kapamamıştır. Türkiye'den de tu-
rist işçiler Avrupaya gidebilmektedir. Arabistan
dan gelen kolerâ (!) insanla Türkiye'den giden
kolerâsız turistlerin karşılaşması her an mümkün
dür. O zaman kolera bulasması olan adam Türki-
yeye tekrar döndüğünde kabul edilmevecek mi-
dir? Bu kabul edilişine göre hacca mani olun-
masını n manası nedir? Acaba Avrupa devletleri
kendî ülkelerini sizden daha az düşünüyordular-
mı Araplara sınırlarını kapamadılar? Ve durmak
sızın Avrupalı turistler Arabistan'a gidiyorlar?

Beyler!... Beynelmîlî Yahudiliğin ve maşa-
sı masonluğun propagandasına kanılarak, sudan
sebeplerle hac izni kaldırılmaz. Beynelmîlî kuv-
vetler, öyle istiyor diye milletin inancları üzerin-
de terör kurmak hiç kimsenin hakkı olmasa ge-
rek Değil mi bay Özkana? Yoksa sizin ve diğer
ilgililerin bu mevzuda vazifesinasılığınız mı tuttu?

Ayrıca Diyanet İşlerinin Dünya Sağlık Teş-
kilatının ve masonluğun paraleline düşmesi de
son derece esef vericidir. Diyanet İşlerinin bu
hareketi milleti sukutu hayale uğratmıştır.

Şu iyice bilinmelidir ki: hiç bir kimse mille-
timizin dini inancları üzerinde iğrenç bir tasar-
rufta bulunamaz! Tarih şahittir ki: milletimizin
ulvî inanclarını ve mukaddes dinini istismar e-
denler, hor görenler hâinane plânlarıyla birlikte
milletin şerefli ayakları altında leşler gibi ezil-
mişlerdir.

Millî Mücadeleden Bir Yaprak:

ANTEP MÜDAFASI

25 Aralık 1970 Cuma günü Antep müdafa-
sının 49. yılı idi. Oğünden bu güne dillere des-
tan tarihi ve muhteşem bir müdafa... toplara,
güllere karşı çelikten göğüslerini siper edip
«ALLAHÜ EKBER» nidaları arasında arslanlar
gibi vurularak düşmana amansız bir galebe çalan
Şahinlerin müdafaası... ehli küfre karşı İslâmın
müdafaası...

Sene 15 Ocak 1919 Kahpe İngilizler Çanak-
kalede olduğu gibi Müslüman Hint süvarilerini
«Türkler İslama ihanet ediyor...» diye kandırıp
yanlarına alarak Antepi işgal ettiler.

M. Akifin,
Teselliden nasibim yok hazan ağlar
baharında
Bugün hanümanaz bir serseriyim kendi öz
diyarımda...

diye feryat ettiği günlerde yalnız Antep değil,
son kalemiz Anadolunun dört bir bucağı müste-
vîlerin pis çizimleri altında inliyor, Moskofu,
İngiliz, İtalyan, Yunan ve Fransız adeta bir
sırtlan sürüsü gibi Müslüman - Türke saldırdık-
ça saldırıyordu. Hanümanlar yıkılıyor, Kur'an-ı
Kerimler yakılıyor. Anadolu baştanbaşa Müslü-
man Türkün kanıyla sulanıyordu.

Fakat çileli ve fedakâr milletimiz tarihte ol-
duğu gibi o gün de imanla şahlanıyor, Şükrü ho-
caların, Şahin beylerin, sütçü imamların ve Sa-
it onbaşlıların başlattığı millî mücadeleye gözü-
nü dahi kırpmadan katılıyordu.

İngilizlerin şehri terketmesinden hemen son-
ra (29 - Ekim - 1919) günü Fransızlar yerli Er-
menilerin sevinç çığlıkları arasında Antebe gir-
diler.. Yıllarca aramızda beslediğimiz Ermeni-
ler, Amerikalıların da tahrikleriyle ekmeğini ye-
diği sofraya bıçak çekecek kadar nankörleşmişti.

Müslüman - Türklerin bütün protestolarına
rağmen düşman hiç aldırıyor ve ihanetinde
kararlı olduğunu gösteriyordu.

Nihayet 1920 yılının başlarında sokakta ane-
siyle giderken ansızın peçesini açmak isteyen
sarhoş Fransız askerlerine karşı taşla mukabele
eden 12 yaşındaki Mehmet Kamil'in müteceviz-
ler tarafından şehid edilmesi bardağı taşıran son
damla olmuştu. Zulmün azameti karşısında sabra
tahammülü kalmayan Antepililer Şahin beyin,
Karayılan ve nice isimsiz kahramanın kumanda-
sında Millî Mücadeleyi kati olarak başlatmışlar-
dı. Şahin bey «Fransızlar benim cesedimi çiñe-
meden Antebe giremezler» diyerek millî mücadeleye
kara-lılığını ispat ediyor, çetelerini toparlıyor ve
teşkilâtıyordu. Antep kahramanlarının elinden
artık kurtuluş yoktu Tanklar, tüfekler, toplar,
gülleler tesir gösteremiyor. hatta Marn cephesin-
de Almanları yıldıran tanklar bile şaşkına dönü-
yordu. Fransızların 30 bin kişilik şehre 80 bin-
den fazla gülle yağdırmasına rağmen, elindeki
kasatırasıyla ve tüfeğiyle kükreyen arslanlar
her şey gözde alarak zafere doğ ru koşuyordu.

Çeteler, Kilis yolundan Antebe girmek is-
teyen Fransız sürülerine mani olmak için, El-
malı köprüsü yakınındaki değirmende, karar al-
ıp yemin ettiler Şartların namüsaît olmasına
rağmen kahramanca savaşarak düşmanı durdular.
Fakat cephane bitmişti Uzun bir zaman boş te-
nekelere vurup çıkardığı sesle düşman korkutul-
du. Tenekelerde patlamıştı. Artık tek çare ka-
mıştı. Düşmanla göğüs göğüse gelip köprüden on-

ları geçirmemek. Şahin bey silahının ucuna ka-
satırasını takip, şose boyunca gelen düşmana
hücum ederek ön saftakilerden birkaçını öldür-
dü. Çok geçmeden başından yediği bir kurşun'a
dilinde kelime-i şahadetle şehitlik şerbetine ka-
vuştı. Bütün Antep mateme gark oldu. Müzda-
rip müslümanlar Şahin beyin ardından ağıtlar
yaktılar.

Şahini sorarsan otuz yaşında
Süngüyle delindi köprü başında
Çeteler toplanmış ağlar başında
Uyan Şahin uyan bak neler oldu.
Sevgili vatana düşmanlar doldu.

Şahin bey vuruldu yollar açıldı.
Antebin üstüne matem saçıldı.
Birçok minareler topla biçildi.
Uyan Şahin uyan bak neler oldu.
Yaralı Antebe düşmanlar doldu.

Antepi ağlıyordu, fakat hiçte ümitsiz de-
ğildi. Yapılan zulümler ve işkenceler onun kin
ve intikam hislerini bilemişti. Bunlar hiç cevap-
sız kahrıydı... Müslüman - Türk esaret ve tut-
saklığa hiç sabreder miydi?

7 Nisan akşamı Fransızların Ermenilerle
birlikte yaptıkları ani bir hücum, Şimşek ve
Yıldırım Taburları tarafından derhal durdurul-
du. Hele Urfa'nın kurtuluş haberi Antepilileri
sevindirdi ve ümitlendirdi. Fransızlar bütün im-
kânlarını kullandıkları halde mağlûp olacakları-
nı anlayınca büyük bir acz içersinde bir takım
tekliflerde bulundular, tavizler istediler. Fakat
her defasında «Antepi sağ bulundukça bu kasa-
baya giremeveceksiniz. Sizden zelifâne af dile-
mektense, siperlerimiz altında ölmeyi tercih
ederiz...» gibi çok kesin ve sert cevaplar aldılar.

Erzurumda Moskof'a karşı savaşarak ayağından
yarananan Karayılan, Fransız sürülerini kovmak
için Antep'e koştu. 24 Mayıs 1921 de dilinde ke-
lime-i şahadet, cebinde Kur'an-ı Kerim ve silah
olduğu halde parmağı ile düşmanı göstererek
«İntikam alın» dercesine şahit oldu. İntikam
hissiyle bilenen millî mücadelenin ilk sancaktar-
larının ağzında şu mısralar terennüm ediliyordu.

Karayılan der ki gelin oturak
Kilis yollarından kelle getirek
Fransız adını bütün batırak
Vurun çetelerim Antep günüdür.

Ehli Salip'le yapılan kanlı mücadele, tam
onbir ay sürmüş, millet imanının karşısında tu-
tunamayan Fransızlar ve Ermeniler çareyi kaç-
makta bulmuşlardı. Neticede kale buicuna beyaz
teslim bayrağı değil, zaferin alameti olan ve ren-
gini milyonlarca şehidin mübarek kanından alan
Ayyıldızlı bayrağımız çekildi. Zafer İslâmın oldu

Dün ecdadımızın kanı pahasına koruduğu
idealler çamurlanmakta, zaferlerimiz istismar e-
dilmekte, Rus istilasına basamak yapılmak isten-
mektedir. Gazi Antep gibi her karış toprağı se-
hit kanlarıyla yuğrulmuş mübarek beldelerde
bugün sahte bağımsızlık gösterileri yapılmakta-
dır. Rusya'ya ajankk yapan bu capulcuların ams-
kesini milletimiz yırtacaktır. Dün Karayılan,
Moskof kursunuyla yaralandığı halde, onun kab-
rin onun mübarek ruhuna eziyet etmek demek-
tir. Bunun adına da satılmışlık denir.

Dün olduğu gibi bugün de Şahin Bey'in to-
runları Bizans artıklarına ve Moskof uşaklarına
gerekten dersi verecektir. O günler uzak değildir.

MESCİD İNŞASINA DİN DÜŞMANLARI KARŞI ÇIKAR

Geçtiğimiz hafta içerisinde siyasi sahadaki krizler devam ederken, Millet Meclisi avlu sunda cami yapılması için gös-

terilen gayretler maalesef neticesiz kalmıştır. Bütçe Karma Komisyonu'nda yapılan oylamayla, milleti temsil etmek

mevkiinde olan kişilerin, millet değerlerine ne derece bağlı olduğu ortaya çıkmıştır. Seçim günlerinde «O-tanın

Solu, Muhammed'in yolu» diye din istismarının en çirkinini yapanlar, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne cami yapılmasını ısrarla reddederek millete

nin yapımına harcanacak para ile çevre çocuklarının faydalanabileceği bir ilkokulun yapılması mümkündür» diyor. Dolayısıyla...

MİLLET YILDI

(Baştarafı 11. nci Sayfada)

SON ZAM VE VERGİLER İSTİSMAR VESİLESİ OLMAKTADIR

Yapılan son zam ve vergiler yine fakir halkı darbeliyecektir. Milyonluk kazançları olan firmalar, doğru dürüst vergilerini ödemezken, fakir halkla uğraşmak ihanetle müsavidir. İlâci kim alır? Bakımsız, perişan, iptidal şartlar altında yaşayan millet. Hastahane kapıları kimlerle dolu? Çocuğu kucağında, mahzun ve perişan kadınlar, ne yapacağını şaşırmış halde şu hastahane bu hastahaneye koşan, günlerce kapı önünde bekleyen, azarlanan babalar istisnasız her hastahane kapısı önündeki dram aynıdır. Çaresizlikten, insanlara küsmüş perişan babalar ve anneler. Onların gideceği özel klinikler, özel dispanserler yok ki... Parasız olan devlet hastahanelerinin kapılarını aşındırmak mesburiyetindedir. Bir de ilâç pahalılandı. Ne yapacak bu biçâreler? Dâvâ hiç bir istismara mahâl bırakılmadan, bütün çıplaklığı ile ortaya konulmalıdır. Bütün bu şartlar altında hâlâ mı müreffeh Türkiye (!)... Köylü, işçi refah içinde ha?..

Sık sık vuku bulan zam ve vergilerden doğan memnuniyetsizliği komünistler istismar için, gereken herşeyi yapıyorlar. Gazete köşeleri dolu. Ancak zam'ı yapan kimler, vergiler neden sağnak yağmuru halinde? O söylenmiyor. Yedek parça satanlar kimler? İlâç fabrikaları kimlerin elinde? Bir insanın hasta olduğunu söylemek kolay, ama neden hasta olduğunu açıklamak ve gereken ilâci vermek zordur. Gerçekten son mali ve ekonomik istikrarsızlık, millet bünyesini darbelemiştir. Ancak neden meydana gelmiştir? Onun açıklanması lâzım.

58 bin liraya çıkan traktörü, hangi köylü alabilir? Ama odunu olmyan biri, kömür almaya mecbur değil mi? Hasta ilâç almasın mı? Köylü şeker pancarı satmasın mı? Ne yapacak sonra zavallı köylü?

Son siyasi bunalımla, ekonomik krize çâre bulunmalıdır. Türkiye iddia edildiği gibi refah içinde değildir ve her geçen gün durum daha da kötüye gitmektedir. Evet!... Çare bulunması zamanı geçmektedir.

düşmanlıklarını bir kere daha ilân etmiş oldular. Bilhassa, CHP'nin muhalif kaldığı oylamada yine CHP'li Nuri Kodamanoğlu: «Devlet Laiktir, yani resmi dini yoktur. Laik devletin parlamentosunda cami olmaz. Bütçeye de böyle bir ödenek konulmaz.» diye konuşmuş tur. Görülüyor ki, gazete sayfalarından Meclis kürsülerine kadar her fırsatta millete ve onun temiz inancına küfrederek laikliği bir ihanet vasıtası olarak kullanmaktadırlar. Buna daha fazla müsamaha edilecek midir?...

Milletin alın teri ve el emeği, soyguncu yahudilerin cebine akarken, milli servetimin yüzde ellisi yurt dışına kaçırılırken seyirci kalan mahut politikacılar milleti temsil etme durumunda olan Meclise cami yaptırmak için ayrılan tahsisatı çok görmektedirler.

Yine CHP milletvekillerinden Ali Rıza Uzuner: «Cami-

Eğer, hesaplamak gerekirse; sizin ölümlerinize gönderdiğiniz çelenk masrafları toplanırsa, beş köy sefaletten kurtulur. Durmadan artmasını istediğiniz ve millete yük olmaya başlayan maaşlarınızın yüzde çok cüz'î bir kısmı on köye su getirir. Neyin hesabını yapıyorsunuz?.. Milleti ibadetini yapacağı bir mescidin mi?..

Aslında bu türlü fikirler, çevre çocuklarına faydalı olmak gibi iyi bir niyetin değil, cami yapılmasına mani olmak gibi art bir niyetin ifadesidir.

Fakat sizin dine ve dinî müesseselere karşı bu tutumunuz, kendi safinızdaki adamları bile tiksindirmektedir. Mesela, Ali Şakir Ağanoğlu «mescidin yapılmasına karşı olan bir zihniyeti beğenmiyorum» diyerek CHP'nin mahut din aleyhtarlığını kinamıştır.

Son sözümüz, «cami yapımı na, din düşmanları karşı çıkarak» olacaktır.

Akif Millî Mücadelemizin Gerçek Kahramanıdır.

(Baştarafı 9. ncu Sayfada)

ideolojisine düşman olanlar idi. Bunlardan Tefvik Fikretle olan mücadelesi meshurdur.

Bu mücadele ideolojik bir çatışmadan baska bir şey değildir. Akif Hakkı savunmuş, Fikret ise batıl ve batıl ideolojilerin sözcülüğünü yapmıştır.

Biri «Çiğnerim çiğnenirim Hakkı tutar kaldırırm» derken Öbürü: Yaşarım enbiyadan müstağni

Bir örümcek götürür hakka beni diverek milletin diniyle alay etmiştir.

Yine Fikret, Âkife «Molla Sırat» diye hitap etmiş. Bunun yanında Âkif de ona en sert cevaplarını vermiş. O'nun hristiyanlarla olan ilişkisini belirterek:

«Hiç utanmaz protestanlara zangocluk eder.» demiş. Fikretin hainliğini ortaya koymuştu. Gerçekten, Abdülhamid'e suikast hazırlayan ermeni komitacılarını zevkle alkışlayan Fikret evini Savrus Hamlin gibi papazların kurduğu Robert Kolei'nin karşısına vaktirmiş. Kütüphanesini de bu okula vakfetmişti.

Âkif imanlı ve mücadeleci olan Asım'ın sahsında milletimizin gençliğine hitab etmiş ve vazife vüklemiş. Fikret ise hristiyan oğlu (ki sonraları Amerikada papaz olarak ölmüştür) Haluk'un sahsında gençliğe hitaben silhlerini düzmüştür.

Yine aynı şekilde dinî ve millî değerleri ne, geleneklerine düşman olan Nurul-

lah Ataç da Âkife saldırmış, tenkit etmiştir. Şöyle ki:

30 Kânun-u sanî 1937 de Akşam gazetesinde yazdığı (1) M. Âkifle ilgili bir yazısında:

«Âkif'in benim inanmadığım doğru bulmadığım hatta muzir saydığım kanaatları müdafaa ettiğini biliyordum...

Âkif'in bir insan olarak kıymeti ne olursa olsun bir şair sayılması hayli zor işlerdendir. Hele onda fikir aramak fikre hürmetsizlik olur... medreseler... namaz, oruç...» di-yerek hucum etmişti. Âkif o günlerde yaşamış olsaydı belki bu Nursuz mahluk N. Ataç'a en güzel cevabını verecekti. Gerçekte kendisinin fikirsiz olduğunu onda fikir aramanın ise milletin imanına ve tarihine hürmetsizlik ve hainlik olduğunu cevabına naksedecekti.

ÂKİFİN SON YILLARI

Millî Mücadele zaferle sonuçlanmıştı. Millet askerî sahada düşmanı mahvü perisan etmişti «Kesilir belki fakat çekmeğe gelmez boynum» diyerek esareti kabul etmemiş şerefle yaşamayı seçmişti. Millet düşmanları böylece emellerinde muvaffak olamamışlardı. Artık Doğuda fırsatçı ermeniler haval ettiğ: Ermenistan, Batıda Etniki Etervanın kahne Pım palikaryalarının Megola idea-sı, hain İngiliz ve Fransızın güneydeki izrene mertas'ları rüyalarından bile siltmiş Anadolu'da yedikleri vumruğun zer hatırasıyla defolup gitmişlerdi. Beyne'millet yahudilik ve hristiyanlığın Sevrle gerçekleş-

tirmek istediği plân suya düşmüştü.

Fakat düşman durmadı, askerî alanda kaybettiği mücadeleyi siyasi sahada kazanmaya çalıştı. Bütün ümidini buna bağladı. Cephe de bileğimizi bükemeyen Beynelmilel Yahudilik ve hristiyanlık Sevr parçalayan askerî zaferimiz üzerine, ikinci bir Sevr hazırlamaya koyuldu.

Nihayet Lozan'da toplandı. Antlaşma imzalandı.

İşte ne olduysa bundan sonra oldu; Milletimizin asırlarca değişmeyen gidişatı değişti. İdeolojimiz iktidardan düştü, Hakkın hakimiyeti kırıldı. İktisadiyatımız Yahudi, Rum ve Ermeninin eline geçti. Millî örf ve âdetlerimizden, geleneklerimizden inhiraf baş gösterdi. Elhasıl millet; Askerî zaferinin iktisadî, siyasi, kültürel ve ideolojik neticesini alamadı.

İşte bu devirden sonrası Âkifi çok üzdü. Beklediğini görememenin üzüntüsüyle çalkalandı. Millet kanla canla kazandığı istiklâlinde sonra aradığı gül devri bulamayışın ız-tırabı içinde yuvarlandı.

Bir zaman milletvekillik yaptı. Fakat Âkif'in bu hizmetinde bu devresinde eski şevkini göremiyoruz. Onun bu hali, tepelerden cökün bir şekilde çağlayarak inen derelerin de nize indiği durgun anını hatırlatır. Zira Millî Mücadeledeki Âkif'i bu yillarda bulamıyoruz.

Bu hengâmede, O'na meclis Kur'anı Kerim'i tercüme vazifesini vermistir. Bu ağır yükün altından kalkmak da hayli zordu. Nihayet hem bu vazifeyi yapmak, hem bağında mil-

let ızdırabının açtığı yarayı bir anlık unutmak için Mısır'a gitti. Fakat millet ızdırabını unutamadı. 7 sene bu ızdırabla karışık vatan hasretiyle yaşadı. Bir aralık Mısır üniversitesinde Edebiyat Fakültesinde Türkçe profesörlüğü yaptı. Kur'an tercümesi üzerinde çalıştı. Fakat Siroz'a yakalandığı için çok zayıflamış idi. Vatanı da çok özlediğinden Mısır'ı terketti.

İstanbul'a geldiğinde yatağa düştü. 26 Aralık 1936 da Hakkın rahmetine kavuştu.

Son olarak ona gönderdiğimiz fatihalar arasında veniden başlayan Millî Mücadelenin müjdesini verir Cenab-ı Hak'tan rahmet dileriz.

Yeniden Millî Mücadele Âkif'lerin vilmavan gavretleriyle istiklâle kavuşan milletimize bugün hâkim olan Yahudi-Mason hakimiyeti yok oluncaya kadar devam edecek ve milletimizi tarihteki şerefli mevkline yükseltecek. Âkif'in özlediği gül devrine ulaştıracaktır.

(Zafer Hakkın ve Hakk'a inanan milletimizindir.)

(1) Hasan Basri Çantay Merhumun «Âkifname»sinden

NOT: 27 Aralık gecesi, Eskisehir, Konva, Afyon, Ankara, İzmir, Adana ve Bursa'da, Mehmet Akif'i anma toplantıları tertip edilmiştir. Bu şehirlerimizde kurulmuş bulunan Millî İyeci Kültür Birliklerinin tertiple mis olduğu toplantılar hakkındaki haberi gelecek sayımızda nesredeceğiz. Ayrıca, toplantılarda yapılan hitabeleri de sizlere nakledeceğiz.

MİLLÎ MÜCADELEMİZİN STRATEJİSİ

— 19 —

Rusya'nın Avrupa ve Asya'daki hakimiyeti, dehşet verici idi. Rusyanın, Macar, Çek, Polonya, Romen milletlerini yutması kâfi görülmüş uyanan milli endişeleri tatmin için, Avrupa'nın yeniden imarı palavrası ortaya atılmıştı. Rusya'nın bu büyük hakimiyetinin temininde Amerikanın askeri ve siyasi kudretinin bir alet olarak kullanılması Amerika'daki milli güçlerin iddialarına hak verdirebilir ve Amerika'da Anti-Sionizm ve Anti-Komünizm kuvvetlenebilirdi.

Sionizmin oyununu gizlemek için, Avrupa'nın yeniden imarı lafı ortaya atıldı. Ve sion maliyesi, Avrupa'yı baştanbaşa istila etti.

Bugün dünya kuvvet merkezi, Amerika ve Rusya'dadır. Ancak, insan fıtratına aykırı düşüncelerin ömrü ve muvaffakiyetleri devamlı değildir. Bu İkinci Cihan harbinden sonraki gelişmelerde kendini göstermiştir. Bu meseleyi etüd edelim; II. Cihan harbinden sonraki rejim denemelerinin tarihinde ders verici vakıalar vardır.

II. CİHAN HARBİNDEN SONRA KUVVETLER

Avrupa'dan başlayalım :

Almanya'nın taksiminden sonra uydurma demokrasi ve komünistleştirme denemeleri mukavemetlerle karşılaştı. Alman milliyetçileri yeniden teşkilatlanmak imkanlarını aradılar ve imkan nisbetinde bunu temine çalıştılar. Gerek N.S.P.D. ve gerek diğer teşkilatlar Alman milli politikası na göre, milli bir hareket meydana getirmeye çalışıyor.

III. BÖLÜM

III. KUVVET MERKEZLERİNİN VE SİSTEMLERİNİN TAHLİLİ PAKTLAR VE DEVLETLER :

Paktların ve devletlerin muhtemel vaziyetleri ve bu halin İslâm âlemine ve milletimize tesirleri :

Bugün dünya asıl itibariyle iki büyük kuvvet merkezine bölünmüştür. Kuvvet merkezi derken kasdımız, isteklerini askeri kuvvet kullanarak elde edebilecek çapa gelmiş kudrettir. Amerika, Rusya bu tarzda kuvvet merkezleridir. Kore, Vietnam harpleri bu hususu belirtir.

Daha önceleri kuvvet merkezleri, İngiltere, Almanya, Fransa ve Rusya idi. Şimdi kuvvet merkezi, Amerika ve Rusya olmuştur. Diğer Devletler de bu kuvvet sistemleri içinde mütalaa edilebilirler.

1789 dan SONRA KUVVET MERKEZLERİ VE PAKTLAR.

Bu sistemleri ve kuvvet merkezlerini iyice tahlil edebilmek için, son yüz yıl içinde ki kuvvet merkezlerini ve sistemlerini hatırlayalım.

1789 ihtilalinden sonra, Fransa, bütün Avrupa tarafından tecrid edilmiştir. Buna karşı Fransa, Avrupa liderliği için döğüşti. Napolyonun Mısır macerasından sonra Napolyon hegemonya tesisi için önce, Moskova ile anlaştı. Ve İngiltereye karşı Avrupa ablukasına girişti. İngiltere çaresiz kalmıştı, Moskovanın,, Fransa ittifakından uzak

laşıp, İngiltereye yaklaşması harbin seyrini değiştirdi. Fransız - Moskof kuvvet sistemi yıkılıp yerine İngiliz, Moskof ve Alman ittifakı kuruldu. Ve Fransa, kazandığı zaferlere rağmen, mağlubiyete ve yıkılışa sürüklendi.

Başlangıçta kurulan Fransız - Rus ittifakı bozuluyor. İngiliz, Alman ve Rus ittifakı Fransayı yalnız başına bırakıyordu.

I. CİHAN HARBİNDE PAKTLAR.

I. Cihan harbini hazırlayan kuvvet merkezleri ise şu devletlerdi. İngiltere, Fransa, Almanya, Rusya, İtalya ve Amerika... I. Cihan harbinin gayesi, Osmanlı İmparatorluğunu dağıtmak, Alman ve Rus devlet idarelerini değiştirmek idi.

İngiliz, Fransız ve Rus sanayisi Dünya pazarlarını aralarında taksimetmişlerdi. Yeni bir devlette, sanayiini tamamlayıp bu pazarlarda hak iddia etmeye başlayınca, İngiliz, Fransız ve Rus menfaatleri zarar görmüş oluyordu. Almanlar; İngiltere, Fransa veya Rusyanın hissesine düşen menfaat sahalarında yatırımlara ve oyunlara giriştiler. Teessüs etmiş muazeneyi bozma ya başladılar. İngiliz, Fransız ve Rusya devletleri, Almanya aleyhine ittifaka giriştiler. Bunun üzerine Almanya, İtalya ile ittifaka girişti. Osmanlı imparatorluğunda Türk ve İslam dünyasının lideri olduğu için, yani Fransız, İngiliz ve Rus nüfuzu altında ki bölgelerin manevi ve fikri merkezi olduğu için, safına çekmeğe çalıştı.

İngiltere, Fransa ve Rusya ise eski politikaları icabı Osmanlı imparatorluğunun topraklarını paylaşmak dileğinde idiler.

Sionizm, Yahudilerin yeni bir vatan inşaatı için, Osmanlı İmparatorluğunun yıkılmasını planlıyordu. Bunun için Türkiyenin Almanya safında harbe girmesi icap etmekteydi. Harbin başlangıcında, ittifaklar sayılı idi.

Almanya, İtalya, Bulgaristan ve Osmanlı İmparatorluğu. Buna karşı İngiliz, Fransız, Rus ittifakı bulunmaktaydı.

Almanya İmparatorluğu bir emri vaki ile harbe sokmuş, imparatorluğumuzun bütün imkanlarını kontrole başlamış bulunuyordu. Türk askeri ve subayı, Alman harp planına göre harekete mecbur oldu. Tabiiyle bu plan sadece Alman menfaatlerini temine yaramakta olup, milletin menfaatleri en ufak ölçüde bile dikkate alınmamıştı.

Alman politikasının hedefleri, İstanbul üzerinden Bağdad ve Hindistana inmekti.

Almanya, bir kara devleti idi. Osmanlı Devleti ise sanayiini tamamlamamış, sağlam bir yönetici kadrosu bulunmayan ve masonların kontrolünde bir hükümete sahipti.

İngiltere, Fransa ve Rusya ise devrin en üstün sanayi devletleri idiler. İngiltere bir deniz devleti idi.

Bu durumda harp, İngilizlerin safında galibiyetle son buldu. Rusyada ihtilal patlak verdi. Çarlık yıkıldı. Ortodoks luk kazandı. Sionizm namına ihtilaller yapıldı.

Osmanlı İmparatorluğu parçalandı. Millet, varlığını korumak için mücadeleye yeniden başladı.

İngiltere ve Fransa yeni sömürgeler elde ettiler.

Amerika, Avrupa ve Asya meseleleri ile alakadar olmaya imkan buldu

BİRİNCİ CİHAN HARBİNİ HAZIRLAYAN GİZLİ KUVVETLER.

I. Cihan harbinin çıkış, ve devam edişinin zahiri kuvvetler zaviyesinden izahından sonra da gizli kuvvetler ve amiller yönünden izahını görelim. Komünist Rus ihtilaline kadar Rus Çarlık İdaresi, Sionizmle mücadele halinde idi. 1800 tarihlerinden başlayarak bu mücadele şiddetlenmiş bulunuyordu. Beynelmillel Yahudiliğin oyunlarına karşı Rusyayı müdafaa etmek isteyen Çarlık, Yahudilik aleyhine tedbirler alırdı. 3-defa Yahudilik aleyhine nümayişlere ve kitallere girişmişti. Gerek Marx, gerek Heine 2-makta devam ediyordu. Rus Halkı, pek çok bunu belirtir. Ve çarlık Rusyası da mutlaka bir rejim değişikliğini zaruri görürler. Çarlık, Yahudilik ve Yahudiliğe bağlı teşkilatlara (Masonlara) savaş açmış bulunuyordu.

Beynelmillel Yahudiliğin planı ve faaliyeti neticesinde ihtilalin şartları hazırlanıyordu. Bir taraftan Çar idaresi zayıflatılır ve yanlış yollara sevk edilirken, diğer taraftan gizli ihtilal cemiyetleri ortaya çıkıyordu. Çarlık idaresi Ekonomik bir yıkıma sokulmak için Rus-Japon harbi çıkarıldı ve Çarlık mağlup oldu. Bu vesileden istifade ederek, büyük nümayişlere giriştiler: 1905. Ancak bu ihtilal denemesinde muvafak olamadı. Yahudilik aleyhine büyük katliamlara girişildi. Daha güçlü teşkilatlarla ve imkanla yahudilik yüklendi. Büyük (!) iç imai değişiklik için bir cihan harbi gerekmişti.

Almanyada ise Prusya terbiyesi devam etmekteydi. Rusya erkani harbiyesi, Alman felsefesi ve terbiyesi Anti-Sionist, Nasyonalist ve devletçi idi. Büyük bir hegemonya kurmaya namzet bulunuyordu. Polonya, Almanya, Çekoslovakya ve Mararistanda, Anti Sionist bir ruh vücut bulmakta ve Yahudiliğin Avrupa hakimiyeti tehlike geçirilmekte idi.

Bir memlekette Yahudi hakimiyetine karşı gelen unsurlar, dahili kuvvetlerle zarsız hale getirilemezse çare harptir. Mevzi harpte kafi gelmesse çare Dünya Harbidir.

Gerek Almanya ve gerekse Rusyada dahili Yahudi dostu kuvvetler Milli sistemlerin hakimiyetini yıkamıyacak halde idiler. Öyle ise harp çıkmalı ve rejimler değişmeli ve Yahudi hakimiyeti mutlak bir hale gelmeli idi. Yani Rusya Devleti ve Çarlık yıkılmalı, Yahudiliğin Politikasına uygun rejimler doğmalı idi.

Ayrıca 1897 de yapılan Sionist Kongresi Osmanlı Topraklarının parçalanması ve buraların hudutsuz zenginliğini sömürme kararını da vermişti. Böylece bir İsrail Devleti doğabilir. İstiklal vaadiyle parçalanacak Osmanlı İmparatorluğunun Toprakları üzerinde doğan uydurma devletler hiç bir şekilde anlaşamıyacaklarından, Beynelmillel Sionizm için ebedi birer sömürge olarak kalırlardı. Çünkü bu devletçikleri birleştirecek hiç bir otorite kalmıyacaktı.

Osmanlı İmparatorluğunun Sionizme karşı durabilecek bünyesi ve müesseseleri yok edilecekti. (Devamı Gelecek Sayıda)

YENİDEN MİLLÎ

Mucadele

ideolojiler kavgasından akisler

İsveç Türkiye'deki doğum kontrolünü teşvik ediyor

10 Aralık 1970 tarihli Resmi Gazete, T.C. Hükümetiyle İsveç Hükümeti arasında 26 Ağustos 1970 tarihinde, mektup teatisi suretiyle akdedilmiş olan bir anlaşmayı haber vermektedir. Buna göre:

«İsveç Hükümeti, Türk. Hükümeti veya onun tarafından saptanacak makamlar emrine Türk limanına kadar C+F masrafı kendisine ait olmak üzere Türk Aile Planlama Programı (Doğum Kontrolü) için aşağıdaki şartlarla, ilişik liste uyarınca kontraseptiv, araç ve malzeme vermeyi arzulamaktadır.»

Türkiye'nin kalkınması, ağır sanayini kurması ve kuvvetli bir devlet haline gelmesi için yardıma yanaşmayan, fakat hususen «Doğum Kontrolü» için bütün imkanlarını seferber eden İsveç, bu yardımı da bir takım şartlara bağlamaktadır. Bu şartlardan birisi: «Türk Hükümeti, malzemenin etkili bir şekilde kullanılmasını temin edecek yeterli kadroyu sağlayacaktır.»

Yahudi hahamlarının, hristiyan papazlarının İslâm âlemini parçalamak, yıkmak ve yutmak istedikleri bir zamanda yahudi Rockefeller'in tahrikçiliğini yaptığı Doğum Kontrolü'nü Türkiye'ye yamamaya çalışan, İsveç acaba neyi düşünmektedir? Oniki yaşından itibaren bakire bir kızın bu-

lunmadığı ahlak nümunesi (!) İsveç'in bu yardımı çok manidardır. Üzerinde düşünmek gerekir.

Doğum Kontrolü'nün manası nedir? İsveç ve benzeri devletler Doğum Kontrolü üzerinde ısrarla niçin durmaktadır? Bunun iyice kavranması lâzımdır. Doğum Kontrolü tek kelimeyle Türk Milletinin yıkımını hazırlamak için uydurulmuş bir plandır. Doğum Kontrolü rahimdeki çocuklara karşı açılmış bir savaştır. Bizim politikacılarımızın, korkunç bir açgözlülük içerisinde her gelene kucak açmaları milletimizi geri dönülmez badirelere götürmektedir. Artık buna bir son verilmelidir:

İsveç, bizimkileri o kadar üç kağıda bağlamış ki, yapılan bu yardımı İsveç hükümetinin rızası hilafına başka bir yere kullanmak ta mümkün değildir. Bir diğer şartın da: «Türk Hükümeti, malzemeyi satmavı kararlaştırdığı takdirde, böyle bir satışın geliri, Türk Aile Planlama programı çerçevesinde İsveç Hükümeti ile istişare edilerek kullanılacaktır.»

İlla da Doğum Kontrolü üzerinde niçin durmaktadırlar? Acaba İsveç, babasının hayrına mı yardım yapıyor? Bu soruyu önce Hükümet yetkililerine, onlar anlamazlarsa, Millet havale ediyoruz.

Vatikan Kumarı Teşvik Ediyor

Bir kaç gün önce gazeteler yazdı. Dünyadaki meşhur kumarhanelerin bir çoğunu hristiyanlığın merkezî olan VATICAN işletmektedir. Avrupadaki kumarhanelerin yüzde 67'si ne ve Amerikadakilerin de yüzde 83'üne hakim olan Vatikan a bu sahada her yıl külliyetli miktarda kâr sağlamaktadır.

Hristiyanlığın bu ve buna benzer oyunları bugün başlamış değildir. Hele bizim memleketimiz de düşünürsek ta imparatorluk devirlerimize uzanır. topraklarımızın yedi iklimi içine aldığı devirlere...

Bir İkonomos mektebi vardır İkonomos adlı bir papaz tarafından yaptırılan okul. Fener Patrikhanesinin İhanetleri ne ve devletimizi yıpratıcı faaliyetlerine paralel çalışan bir çabanası Bu İhanet vuvasının tüpünün 5. maddesinde: «Türk milletinin ahlakını bozmak, milliyet ve din duyguları

nı zayıflatmak» yazar ve bu meyanda hristiyanlığın kumarından, Noel'ine kadar bir çok gelenek ve adetlerini memleketimize sokmaya dair maddeleri sıralar.

O gün nasılsa bugünde öyle. Milletimizin iman ve ideolojisini yıkmaya faaliyetleri devam etmektedir. Hainlerin İhanetleri bitmemektedir Maliye Bakanlığının açıklamasına göre: «Türkiye'de en kârlı iş, oyun salonu, kumarhane ve genelev işletmektir. Kâr nisbeti bu kâbil işlerde % 75 i bulmaktadır. Bugün Avrupada ve Amerika'da olduğu gibi memleketimizde bu sahaya, hristiyan unsurlar hakimdir.

Buna rağmen katliyetle belirtim ki bu şekilde milletlin havatına kastedilen servetimizi kaçırın hainlerin İhanetleri bitecek, İstikbâl, gayri millî ideolojilerin çöpe sepetine atılacağı çağ olacaktır.

Vefa Poyraz Rotary'de Ne Arıyor

Devleti temsil gibi ağır bir mesuliyet taşıyan Valinin, kökü dışarıda bir derneğid toplantısında bulunması en dişe vericidir.

Geçtiğimiz hafta bir gazete, Carlton Otelinde yapılan bir toplantıyı haber veriyordu. Toplantı, Rotary Kulüpleri sırasına yeni katılan Eminönü Şubesi'nin açılışı mahiyetindeydi. Ma son localarının hazırlık sınıfı mahiyetinde olan Rotary Kulüpleri, bünyesinde, ermeni Rum Türk, Yahudi ayırdetmeksizin, belli başlı işadamlarını topluyordu. Carlton Otelindeki toplantıda bulunanlar ise daha seçkin (!) bir topluluktuk. Toplantının en mümtaz - misafiri Vali Vefa Poyraz idi. Ondan başka İzzet Akosman, Nejat Eczacıbaşı, Şahap Kocatopçu, Saif Dermen, Kemal Müderrisoğlu, Sami Girışken ve eşleri, Ara Kuvumucuyan ve Bülent Necipoğlu gibi kimli Yahudi, kimli Ermeni kimli mason ve kimli de bu gruplar arasında erimiş pek çok adam bulunuyordu. Yine gazetenin yazdığına göre Vefa Poyraz, bir fırsatını bulup Kültür Sarayından bahsetmiş. Yangın mevzuu konusulmuş Kültür Sarayı için kurulan dernekten bahsedilmiş. Ne karara vardıklarını bilmiyoruz. Lâkin aklımıza birşey daha geliyor. Kültür Sarayı yangını gibi 124 milyonluk bir mülkesinin durumu bizzat Vefa Poyraz tarafından Rotary Kulüplerinin toplantılarında konuşulduğuna göre, daha başka meseleler nelerde konuşuluyor? Meselâ: Cema Yüksek Öğretmen Okulu'nun kapatılması acaba nerede kararlaştırıldı? Hiç sebep yokken ve tecavüz eden komünist millîtanların ezalanması beklenirken: Cema'yı kim, neden kanattı? İnsanların aklına geliyor. Acaba bu karar da mason localarında mı alındı dersiniz?

Misyonerliğin

Yeni Şekli

Daha önceki sayılarımızda, Türkiye'nin her hâlukârda Hristiyanlaştırılması için yapılan pek çok beynelmîlî anlaşmaların içyüzünü açıklamıştık. Geçenlerde bir gazete sütununda «Küçük balerinaların diplomalarını Noel babadan aldıkları» başlığı altında bir haber yer alıyordu. Habere göre, bundan 20 sene önce bir hristiyan olan Madam Olga tarafından

AKİF'İ ANMA TOPLANTISINA DAVET

AZİZ TÜRK MİLLETİ!

Üç kıtaya hakim imparatorluğumuzun yıkılışını İhanetleriyle hazırlayan Beynelmîlî Sionizm ve Hristiyanlık, mübarek dinimizi yok etmek ve milletimizin adını yer yüzünden silmek için asırlardan beri çalışmıştır.

İmparatorluğumuzun son parçası ve Müslüman-Türk'ün son kalası Anadolu'yu da elimizden almak için, bütün İhanetlerini ve alçaklıklarını ortaya koyarak karşımıza bir cihanı çıkaran bu şer kuvvetler, yenilmez iman ve bükülmez bileğiyle Müslüman - Türklüğü karşılarında buldular. Hatıbiyle, valizile, şairiyle subayıyla, eriyle topyekûn Millî Mücadeleye katılan bu millet, geriye kemikten dağlar, kandan dereler bırakarak, bütün cihana Müslüman - Türk'ün yenilmez gücünü bir daha duyurmuştur.

Dilinde şiir, göğsünde iman, kalbinde intikamla haykırarak, millet evlatlarını heyecanlandıran, coşturan bu değerli insanlardan en büyüğü şüphesiz Mehmet Akif'tir.

Millî Mücadele'de düşmana atılan her kurşunda Mehmet Akif'in iman ve heyecanı vardır.

Millî Mücadele'de, Mehmetciğin bileğine kuvvet veren kin ve intikam hissinde Mehmet Akif'in: «Tükürün maske. İl vicdanına asrın, tükürün» diye seslenen nefreti vardır.

Akif, zangoçların delik delik sığınacak yer aradığı, aşyanlarda kafa çektiği, yahudi uşaklarının Millî Mücadeleye uydurma destanlar düzdüğü bir zamanda; Anadolu'nun tizlu yollarını arsinlayan, Millî Mücadele'yi bayrak bayrak dalgalandıran, İngiliz, Fransız, Yunan, İtalyan gâvurlarına karşı milletli kıyam ettiren bir heyecan tufanıdır.

Bu heyecan; Anadolu'da, Kafkaslarda ve Yemen'de, kâhpe düşmanın kahpe kursunlarıyla can veren binlerce şehidin hatırası olarak, millî bir kin halinde Akif'in gönlünde destanlaşmıştır.

Bu heyecan; vatanın bağrına saplanmak istenen kızıl süngüye, göğsünü siper eden kahraman Mehmed'in, dereler dolusu döktüğü kanı, Akif'in kalbinde mısralaştırmıştır.

Bu heyecan; çarşafı yırtılan bacıların, nisgâh yapılan yavruların, gözleri oyulan dedelerin ve göğüsleri kesilen anaların yürekleri ırpırtan acı fervatlarını, medeniyet adına hayasızca yağdırılan bombaların alevleri arasında can veren masum kardeşlerinin kin ve intikamını Akif'in kaleminde şiirleştirmiştir.

MİLLET EVLADI!

Millî Mücadele günlerinde olduğu gibi, bugün de milletimiz millet düşmanlarının siyasi, iktisadi ve kültürel işgali altında, buhranlar içinde inlemektedir. Türkivemizi çepecevre saran komünist kusatma zinciri, gün geçtikçe daralmakta ve millî bütünümüzü tehdit etmektedir. İçimizden kiraladığı ajanları vasıtasıyla, memleketimizde kardeş kavgasını körükleyen Kızıl Moskof, Yahudi'nin emriyle millet evlatlarını kamplara ayırmakta ve kardeş kanını akıtmaktadır. Dün tarihî Beyazıt Kulesi'ne kızıl pacavra asan Yahudi uşakları, bugün şirretliklerini daha da artırarak, milletin alın teriyle yapılan üniversitelerde millet evlatlarını kursunlamaktadır.

Ey Akif'in ve binlerce şehidin intikamına bağlı olanlar! Ey atalarının mukaddes emanetine sahip çıkanlar!

Ata yadigarı mukaddes vatanında düşman çizmesi, minrap ve minberlerde hacılar, minarelerde orak-çekici komünist bayrağı görmek istemiyorsanız; mukaddes Kitabının ayaklar altında çiğnenmesini, ırzının ve namusunun kirletilmesini istemiyorsanız;

Akif'in ve şehid ecdadımızın yolunda giden millet evlatlarının, kinle, intikamla, imanla, serefle yürüttüğü ve bütün yurtta yeniden başlattığı Millî Mücadele'ye katıl!

Millî Mücadele'nin saflarında yerini al! Düşmanını ve mücadeleyi, millî sairimiz Mehmet Akif'in mısralarından öğrenmek için «AKİF VE MİLLÎ MÜCADELE MİZ» toplantısına gel.

Yasasın yeniden başlatılan millî mücadele!

Yasasın millet,

Kahr olsun millet düşmanları.

ANKARA MİLLİYETÇİ KÜLTÜR BİRLİĞİ

altında hristiyan kültürü ve âdetleri masum yavruçuklara aşılanmak istenmektedir. Bilindiği gibi, hristiyanlık misyoner mektepleri, ana okulları, ruhban okulları ve barış gönüllüleri gibi ajan yuvalarıyla pek çok millet evladının zihinlerini bulandırmıştır.

Bu zavallı yavruların, vicdandaki sorumluları kimler olmaktadır. Böylece daha küçük yaşta, bale öğretimi adı